

บทที่ 8

ความเป็นกลาง (Neutrality)

ประวัติความเป็นมา

คำว่า ความเป็นกลาง ไม่มีรากเหง้ามาจากภาษากรีกหรือลาติน ทั้งนี้ เพราะในสมัยโบราณความเป็นกลางยังไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับโดย กว้างขวาง เมื่อเกิดสังคมขึ้นจะมีก็แต่ประเทศกรีกมิตรหรือศัตรุเท่านั้น ไม่มี ประเทศเป็นกลาง แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีการกล่าวถึงความเป็นกลางอยู่บ้าง เช่น ในกฎหมายมาซู (ต้นศตวรรษที่ 1) ได้พูดถึงนโยบายของกษัตริย์ว่า กษัตริย์จะต้องถือว่ากษัตริย์ประเทศเพื่อนบ้านและพี่น้องของเขายังเป็น ศัตรุ และบุคคลซึ่งไม่ใช่ 2 จำพวกนี้เป็นกลาง กษัตริย์จะต้องสะสมกำลัง ให้มีเพียงพอที่จะป้องกันมิให้พันธมิตร ประเทศเป็นกลางและศัตรุมาบังคับได้ นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงนโยบายทางการชี้งประเทศเป็นกลาง ควร จะปฏิบัติเมื่อมีสังคมระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ในสมัยอิบันนูร์ ได้มีคำสอน ในคัมภีร์ใบเบิล กล่าวว่าสังคมที่ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะยึดแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ (แผ่นดินซึ่งถือว่าพระเจ้าประทานให้) คุณธรรมจะต้องไม่ทำร้ายคนชาติ เด็ก สัตว์เลี้ยง และสิ่งอื่นที่อยู่ในเมือง รวมทั้งออกไม้ที่ให้ดอกผล ในสมัย กรีกถือว่าประเทศที่เจริญคือประเทศกรีกแต่ประเทศเดียว ส่วนประเทศ อื่นล้วนแต่เป็นพวกป่าเถื่อนไร้อารยธรรมหั้งศั้น สภาพความเป็นกลางทาง กว้างขวางยังไม่เกิดขึ้นในสมัยโรมัน โรมยึดหลักว่าเมื่อเกิดสังคมโลกที่ไม่ เข้าข้างโรม ถือว่าเป็นศัตรุกับโรมหั้งศั้น ไม่มีประเทศเป็นกลางเมื่อเกิด สังคม ในสมัยกลาง (ค.ศ.395-1453) เมื่อศาสนาริสต์ได้เผยแพร่เข้ามา ในยุโรป สภาพความเป็นกลางก็มีที่ท่าว่าจะหมดสิ้นไป เพราะขณะนั้นพวก

คริสเดียนถือว่า ในสหกรณ์อาชนาชีวพากคริสเดินกระทำต่อพากนอกอาชนาไม่มีประเทศใดจะเป็นกลางอยู่ได้ แต่ก็ยังมีกฎหมายทางอาชนาบางฉบับใน ค.ศ.1179 ที่บัญญัติให้ความคุ้มครองพลเรือน และพระในศาสนาคริม

ความเป็นกลางเริ่มจะก่อตัวในทางกฎหมาย เมื่อได้มีการรวบรวมกฎหมายทะเลที่ภาษาโรมันประเทศแป่น เรียกว่า Consolato del Mare ในศตวรรษที่ 14 ซึ่งวางหลักเกณฑ์ในการทำสัมบัติและ การปฏิบัติของประเทศที่ไม่ได้ร่วมสัมบัติ เช่นกำหนดเกี่ยวกับค่าต้องห้ามการปิดอ่าว การป้องกันการค้าขายของประเทศเป็นกลาง นอกเหนือนั้นในสมัยกลางนี้ ยังได้เริ่มมีการทำสัญญาระหว่างประเทศเป็นกลางกับประเทศคู่สัมบัติว่า จะไม่ช่วยฝ่ายตัวรุกราน ซึ่งการปฏิบัติตั้งกล่ำเป็นแพตเติร์นไบเนติกทางการเมือง ของคู่สัญญาเท่านั้น ยังไม่ก่อให้เกิดเป็นกฎหมายที่ยอมรับในทางกฎหมายระหว่างประเทศแต่อย่างใด แต่ถึงกระนั้นสนธิสัญญาเหล่านี้ ก็ันบันว่ามีอิทธิพลอยู่มากในการที่จะทำให้เกิดสภาพความเป็นกลางขึ้น ในทางกฎหมาย Grotius นักนิติศาสตร์ชาวเยอรมันที่ได้ให้หลักเกณฑ์ความเป็นกลาง โดยมีหลักความยุติธรรมว่าประเทศเป็นกลางคือประเทศที่ไม่ได้ร่วมสัมบัติ ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือคู่สัมบัติที่เป็นฝ่ายมิจดหรือขัดขวางคู่สัมบัติที่เป็นฝ่ายถูกในกรณีที่ไม่แนใจว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายถูก สรุปเป็นกลางจะต้องปฏิบัติต่อคู่สัมบัติอย่างเสมอภาคในความคิดเห็นของ Grotius เห็นว่าการอนุญาตให้กองทัพคู่สัมบัติผ่านคินແนนของตน การส่งเสียงไห้คู่สัมบัติกระทำการใดๆ ความเป็นกลางความคิดเห็นของ Grotius เป็นความเป็นกลางที่ยังไม่สมบูรณ์ตามความคิดเห็นของนักนิติศาสตร์ในปัจจุบัน เพราะขึ้นอยู่กับความคิดเห็นว่าควรเป็นฝ่ายถูกหรือมิจด ทำสัมบัติเพื่อเหตุยุติธรรมหรือไม่ หากยังคงสัมบัติอย่างสัมบัติไม่สามารถทำให้ประเทศเป็นกลางรักษาความเป็นกลางได้อย่างแท้จริง เพราะทั้มมิให้ประเทศเป็นกลางช่วยเหลือคู่มิจด (ผู้ที่ทำสัมบัติด้วยเหตุผลไม่ยุติธรรม) แต่มิได้ทั้มมิให้ช่วยเหลือคู่ถูก นักนิติศาสตร์บางท่านมีความเห็นว่า การทำสัมบัติอย่างสัมบัติหมายถึงการกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของผู้อื่น ส่วนสัมบัติไม่ยุติธรรมมีคุณภาพที่จะรับหรือริบรองสิทธิของผู้อื่น

ในป้ายศตวรรษที่ 17 ได้มีการทำสนธิสัญญาระหว่างรัฐ ห้ามรัฐเป็นกลางช่วยเหลือศัตรูและใช้คืนแคนของรัฐเป็นกลางเป็นฐานปฏิบัติการ รัฐถูกง粲จะปฏิบัติการส่ง粲ในคืนแคนหรือนานน้ำของประเทศเป็นกลางไม่ได้จะต้องลงเว้นที่จะโขมต่ำง粲ในคืนแคนหรือนานน้ำของประเทศเป็นกลาง แต่ต้องและหน้าที่ของประเทศเป็นกลางดังกล่าวอยู่กันเฉพาะประเทศคุ้ยสัญญาเท่านั้น ยังไม่ได้มีดีอเป็นกฎหรือจริยศประเพณีในกฎหมายระหว่างประเทศแต่อย่างใด

ในศตวรรษที่ 18 Bynkershock นักนิติศาสตร์ชาวออลแลนด์ได้คัดค้านความเห็นของ Grotius ในเรื่องส่ง粲ที่บุติธรรมสำหรับเข้า ประเทศเป็นกลางต้องปฏิบัติต่อคุ้ยส่ง粲อย่างเสมอภาค หากจะช่วยเหลือหรือจะรวบรวมกองทัพให้คุ้ยส่ง粲ต้องให้แก่ทั้ง 2 ฝ่ายเท่า ๆ กัน Wolff นักนิติศาสตร์เยอรมันที่มีชื่อเดียวกันนี้ (ค.ศ.1749) ที่ไม่เห็นด้วยกับหลักของ ส่ง粲บุติธรรม เขายืนว่าส่ง粲ที่ทำเป็นส่ง粲บุติธรรมทั้งนั้นไม่มีฝ่ายใดผิดหรือถูก ฉะนั้นประเทศเป็นกลางจะต้องปฏิบัติต่อคุ้ยส่ง粲ในเวลา ส่ง粲เหมือนเวลาสงบ Vattel (ค.ศ.1753) นักนิติศาสตร์ชาวสวิสเห็นว่า คุ้ยส่ง粲มีหน้าที่ตรวจสอบความเป็นกลางของรัฐ และรัฐที่เป็นกลางต้องปฏิบัติต่อคุ้ยส่ง粲อย่างเสมอภาค ถ้ารัฐเป็นกลางจะจัดรวบรวมพลเรือนให้แก่ฝ่ายศัตรู ก็จะต้องจัดหาให้ทั้ง 2 ฝ่ายในจำนวนพลเรือนเท่ากัน แต่ Vattel ที่ยังมีความเห็นเช่นเดียวกับ Grotius ในเรื่องส่ง粲บุติธรรม เขายืนว่า ฝ่ายที่ทำส่ง粲ไม่บุติธรรมหรือฝ่ายผิดไม่ควรได้รับการสนับสนุนจากประเทศเป็นกลาง และประเทศเป็นกลางจะต้องไม่ยอมให้ฝ่ายผิดฝ่านคืนแคนของตน นอกจากนั้น Vattel ยอมรับว่าประเทศเป็นกลางอาจจะทำสนธิสัญญาช่วยเหลือคุ้ยส่ง粲ที่กระทำการถูกใต้ ใน ค.ศ.1759 Huebner ได้เขียนบทความเห็นเดียวกับความเป็นกลาง ไม่เห็นด้วยกับ Grotius เขายืนว่ารัฐที่เป็นกลางไม่ควรช่วยเหลือคุ้ยส่ง粲ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แม้จะเป็นฝ่ายที่ทำส่ง粲บุติธรรม ก็ตาม Huebner ได้แยกความเป็นกลางออกเป็น 2 ชนิด คือ ความติดนิกที่เป็นกลาง กับความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ การละเมิดชนิดแรกโดยการ

เจ้าใช้ช่วยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ทำให้หลักความเป็นกติกาเสียไป ส่วนความเป็นกติกาทางเศรษฐกิจ รัฐที่เป็นกล่องกีสามารถที่จะติดต่อการค้ากับคู่สหคุราน ทั้ง 2 ฝ่ายได้ แต่ต้องไม่มีผลเป็นการเพิ่มสมรรถภาพให้แก่กองทัพคู่สหคุราน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นรากรฐานของกฎหมายที่เกี่ยวกับความเป็นกติกา ในปัจจุบัน ในปี ค.ศ.1789 G.F. Martens นักนิติศาสตร์และนักการทูตชาวเยอรมันได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งให้ความเห็นว่าความเป็นกติกาเป็นสิทธิของรัฐซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีสหคุราน ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นโดยสนธิสัญญา คู่สหคุราน มีหน้าที่จะต้องเคารพความเป็นกติกาของประเทศที่ไม่ได้เข้าร่วมสหคุราน รัฐเป็นกติกามิลิทารีที่จะปฏิเสธไม่ให้กองทัพคู่สหคุรานดินแดนของตนหรือจะให้ผ่านก็ได้ สำหรับความเห็นของเข้า ประเทศเป็นกติกาที่ต้องปฏิบัติต่อรัฐคู่สหคุรานอย่างเสมอภาค ถ้าหากจะอนุญาตสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่คู่สหคุรานค่ายหนึ่งก็จะต้องอนุญาตให้ออกฝ่ายหนึ่งด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเดินทัพผ่านดินแดน การซ่องซุ่มกองทัพหรือจัดหาอาวุธในดินแดนประเทศเป็นกติกา หากการปฏิบัติต่อคู่สหคุรานเป็นไปอย่างไม่เสมอภาค คู่สหคุรานฝ่ายที่เสียประโยชน์อาจจะบังคับประเทศเป็นกติกาโดยกำลังให้ปฏิบัติต่อตนเช่นเดียวกับที่ให้แก่คู่สหคุรานอีกฝ่ายหนึ่ง ความเห็น Martens พอดีว่า รัฐที่เป็นกล่องอาจให้ความช่วยเหลือแก่คู่สหคุรานได้ แต่ต้องปฏิบัติแก่ทั้ง 2 ฝ่ายอย่างเสมอภาค ซึ่งความเห็นของ Martens ตั้งกล่าวขัดกับหลักการความเป็นกติกาที่ยอมรับตามกฎหมายระหว่างประเทศในปัจจุบัน

ในระหว่างศตวรรษที่ 18 ได้เกิดมีความเป็นกติกาอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า ความเป็นกติกาที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นหลักการที่ยอมให้ประเทศที่ไม่ได้ร่วมในการทำสหคุรานช่วยเหลือคู่สหคุรานได้ หากมีสัญญาให้ช่วยเหลือซึ่งทำไว้ก่อนกิจสหคุรานในตอนด้านการปฏิวัติฝรั่งเศส (ค.ศ.1791) ความรู้สึกทั่วไปยอมรับกันว่า ประเทศเป็นกติกาหมายถึงประเทศที่ไม่เข้าร่วมทำสหคุรานด้วยกองทัพของตนและไม่มีการทำสหคุรานในดินแดนของตนเท่านั้น รัฐที่เป็นกติกามิลิทารีให้ความช่วยเหลือแก่คู่สหคุรานได้ เช่นอนุญาตให้กองทัพคู่สหคุรานผ่านดินแดนของตนหรืออาจซึ่งอาวุธให้แก่คู่สหคุราน หรือยอมให้คู่สหคุรานรวมกำลังพลในดินแดนของตน แต่สิทธิในดินแดนของประเทศเป็นกติกาที่ต้องได้รับการเคารพจากคู่สหคุรานด้วย

ในศตวรรษที่ 19 เริ่มมีความคิดเห็นตัวกันมากในเรื่องความเป็น
กลาง ทั้งนี้เพราะในปลายศตวรรษที่ 18 ได้มีการทำสนธิสัญญาระหว่าง
สเปนและโปรตุเกส (ขณะนั้นทั้ง 2 ประเทศมีเมืองขึ้นในทวีปอเมริกา) เมื่อ
วันที่ 13 มกราคม 1750 ระบุห้ามประทศห้าม ทำสงครามในทวีปอเมริกา
และต่อมาเกิดรูปความเป็นกลางขึ้นใหม่อีกรูปหนึ่งเรียกว่าความเป็นกลาง
การซึ่งมีสวิสเซอร์แลนด์และเมืองกลาโ畏惧 ได้วันสถาบันความเป็นกลาง
โดยกองเกราะกรุงเวียนนา ค.ศ. 1815 และประทศอื่น เช่น เบลเยียม เป็น
กลางใน ค.ศ. 1831 และ ค.ศ. 1839 ทองโกรโดยการประชุมที่เบอร์ลิน ค.ศ.
1885 นอกจากนั้นยังได้มีประกาศกรุงปารีส ค.ศ. 1856 ประกาศความเป็น
กลางของทะเลเดียวและติดติกิจการเดินเรือโดยเรือของทุกชาติในแม่น้ำคานูป
โดยเฉพาะภายหลังกองเกราะกรุงเวียนนา รัฐต่าง ๆ เริ่มมีความรู้สึกตื่นตัวใน
การเคารพอ่านใจชอบให้ของรัฐอื่น ๆ มากขึ้น จึงทำให้เกิดมีสัญญากรุงเทพ
ค.ศ. 1907 ขึ้น อนุสัญญากรุงเทพฉบับนี้ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความ
เป็นกลาง คือ

1. อนุสัญญาฉบับที่ 5 เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของรัฐและพลเรือน
ของประทศเป็นกลางในสังครวมทางบก
2. อนุสัญญาฉบับที่ 11 เกี่ยวกับจำกัดสิทธิในการจับกุมในสังครวม
ทางทะเล
3. อนุสัญญาฉบับที่ 12 เกี่ยวกับสิทธิก่อตั้งศาลทั่วพื้นที่ระหว่าง
ประทศ
4. อนุสัญญาฉบับที่ 13 เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของรัฐเป็นกลาง
ในสังครวมทางทะเล
5. อนุสัญญาฉบับที่ 8 เกี่ยวกับทุนระเบิดได้น้ำชนิดที่กระทบแล้ว
ระเบิด

อนุสัญญากรุงเทพนี้ได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะได้รวม
รวมหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของความเป็นกลางที่ยอมรับในกฎหมายระหว่าง
ประทศ แม้จะไม่ครบถ้วนแต่ก็ยังถือเป็นหลักปฏิบัติของประทศเป็นกลาง
และคุ้มครอง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นกลางซึ่งกำหนดในอนุสัญญากรุง

เชก ค.ศ.1907 พยายามสรุปได้ว่าความเป็นกลางก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่แก่รัฐที่เป็นกลางถาวรที่อ รัฐที่เป็นกลางมีหน้าที่จะต้องไม่ช่วยเหลือคู่สังคาม "ไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมจะต้องปฏิบัติต่อคู่สังคามอย่างเสมอภาค และคู่สังคามก็ต้องเคารพอำนาจของอีกฝ่ายโดยในดินแดนของรัฐที่เป็นกลางจะปฏิบัติการในดินแดนหรือน่านน้ำอาณาเขตของรัฐที่เป็นกลางไม่ได้ การรักษาความเป็นกลางถือว่าเป็นอำนาจของรัฐ เมื่อก่อตั้งรัฐมีอำนาจที่จะตัดสินใจเข้าทำสังคามหรืออยู่เป็นกลาง นอกจากรัฐที่เป็นกลางถาวร เช่น สวิสเซอร์แลนด์ ซึ่งถูกกฎหมายโดยสนธิสัญญาให้เป็นกลางตลอดไป

สังคามโลกครั้งที่หนึ่งได้ทำให้สถาบันความเป็นกลางสั่นคลอน เพราะชาติที่ร่วมในสังคามมีถึง 34 ประเทศ และมีการระเมิดพันธะของประเทศเป็นกลาง โดยการเข้าช่วยเหลือคู่สังคาม เช่น อเมริกาซึ่งได้ยึดดินแดนของความเป็นกลางมาทดลองได้ให้ความช่วยเหลืออย่างกثุก ฟรังเศสและประเทศที่ได้ยอมรับโดยสนธิสัญญาให้เป็นกลางถาวร เช่น เบลเยียมและอุดรเชมเบอร์กถูกเยรัมันรุกราน คงเหตุผลที่สวิสเซอร์แลนด์ประเทศเดียวที่ยังคงรักษาความเป็นกลางอยู่ได้ ระหว่างและหลังสังคามโลกครั้งที่ 1 จึงได้มีความเห็นว่าสถาบันความเป็นกลางไม่ควรจะมีอิทธิพลไปโดยอ้างเหตุผลคติอันความเห็นของ Grotius ในเรื่องสังคามบุติธรรม ว่าในสังคามจะมีผู้ดูแลและผู้ถูกดูแลอยู่รุกรานและผู้ถูกรุกรานทุกประเทศจะต้องช่วยเหลือประเทศที่ทำการสังคามบุติธรรมคือผู้ถูก จะต้องไม่มีประเทศเป็นกลางอิทธิพลไปโดยเฉพาะเมื่อมองถึงการรักษาสันติภาพเช่น สันนิบาตชาติซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามผู้ถูกความสันติภาพประเทศมากกว่าจะช่วยเหลือร่วมมือกับสันนิบาตชาติในอันที่จะลงโทษผู้รุกรานและช่วยเหลือผู้ถูกรุกราน จะนั้นก็จะมีประเทศเป็นกลางไม่ได้ แต่ความหวังที่รัฐทั้งหลายฝ่ายไว้แก่สันนิบาตชาติได้ประสบความล้มเหลว เพราะองค์การดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพที่จะประกันสันติภาพของโลกได้ เช่น ไม่มีอำนาจลงโทษอิตาลี เมืองรุกรานอย่างเป็นสังคามซึ่งได้เริ่มมีความสำคัญขึ้นอีก และขณะเดียวกันอเมริกาได้หันกลับมาดำเนินนโยบายความเป็นกลางอิทธิพลทางกฎหมายกำหนดความเป็นกลาง เช่น Neutrality Acts 31 สิงหาคม 1935, Neutrality Acts 29 ทุกภาพันธ์ 1936,

1 พฤษภาคม 1937, 4 พฤษภาคม 1939 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้ากับคู่สหกรรม เช่น ห้ามการให้เครดิตเงินซื้อขายคู่สหกรรมในการซื้อวัสดุสหกรรม และบังคับให้ห้ามเรือที่ไม่ใช่ชาติอเมริกันมาบรรทุกของ ปฏิเสช ไม่ให้ความคุ้มครองทางการคุ้มภัยกันในเรือคู่สหกรรม ห้ามเรือบหรือเรือสินค้าติดอยู่เช้าในท่าอเมริกา ปิดวัสดุสหกรรมที่จะส่งออกไปให้คู่สหกรรมใน ค.ศ.1937 เนลเยียนซึ่งได้สละความเป็นกลางเพื่อระดูก่อนมันรุกรานได้กลับมาสู่ความเป็นกลางอีก สรวิส นอร์เวีย เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และไอซ์แลนด์ ก็ได้ประกาศความเป็นกลางใน ค.ศ.1938 เมื่อสหกรรมโลกครั้งที่ 2 ระบุเบ็ดรุ่นประเทศที่เป็นกลางเช่น เนลเยียน นอร์เวีย เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และอุกซ์เนอร์กีถูกรุกรานโดยเยอรมันอีกใน ค.ศ.1940 ด้วยความ ความเป็นกลางไม่ได้รับการรับรองจากคู่สหกรรม และต่อมาอเมริกาก็ได้สละท่าที่ความเป็นกลาง สองครั้งโลกครั้งที่ 1-2 ทำให้เห็นสภาพของสองครั้ง ปัจจุบันซึ่งการสื่อสารคมนาคมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจทำให้ประเทศทั่วโลกต้องเข้าร่วมสองครั้ง ทำให้เหลือประเทศที่จะสามารถถอยเป็นกลางได้น้อยมาก ภายหลังสองครั้งโลกครั้งที่ 2 เมื่อได้มีการจัดตั้งสหประชาติ ซึ่งก្មោប់ទា (ตามมาตรา 39-51) ระบุว่าในกรณีที่มีการคุกคามสันติภาพ จะมีตั้งสันติภาพ หรือการรุกรานสมាជิจจะต้องปฏิบัติความต้องคุณหมนหรือ ความมั่นคงในอันที่จะลงโทษผู้คุกคามสันติภาพ ทำให้คิดว่าถ้าเป็นสองครั้งระหว่างผู้รุกรานกับสมาชิกสหประชาติแล้วประเทศสมาชิกจะเป็นกลางไม่ได้

ลักษณะความเป็นกลาง

ประเทศเป็นกลาง หมายถึง ประเทศที่จะเว้นที่เข้าร่วมในการทำ สองครั้งซึ่งเกิดขึ้นระหว่างรัฐอื่น

เมื่อเกิดสองครั้งขึ้น รัฐมิอิสระที่จะพิจารณาว่าจะเข้าร่วมสองครั้ง หรือไม่ เว้นแต่จะถูกจำกัดโดยสนธิสัญญาไม่ให้ทำสองครั้ง ถ้ารัฐไม่ได้เข้าร่วมสองครั้งก็ถือว่ารัฐนั้นเป็นกลาง Calvo พูดถึงความเป็นกลางว่าหมายถึง การไม่เข้าร่วมในการต่อสู้ระหว่าง 2 รัฐ หรือหลายรัฐ Funck-Brentano และ Sorel ให้ความหมายความเป็นกลางว่า หมายถึงรัฐที่ไม่ได้เข้าร่วมในการ

ผลงานของรัฐอินเดียร์ว่าประไบชันของเขายังถูกกระบวนการกระเทือนโดยทางค่างหรือทางด้อมโดยสังคมนั้น ตามความเห็นของ Oppenheim ความเป็นกลางหมายถึงการทำให้มีเข้าฝ่ายใด โดยรัฐที่ ๓ ต่อคู่สังคม และคู่สังคม ยอมรับซึ่งก่อให้เกิดสิทธิและพันธะระหว่างรัฐเป็นกลาง และคู่สังคม สรุปแล้วห้องจะให้คำนิยามสังคมและความเป็นกลางว่าหมายถึงสถานะทางกฎหมายของรัฐต่อคู่สังคม ซึ่งสถานะดังกล่าวรัฐเป็นกลางจะต้องไม่ร่วมในการทำสังคมและไม่ช่วยคู่สังคมฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และปฏิบัติต่อคู่สังคมอย่างเสมอภาค

รูปของความเป็นกลาง

โดยหลักการ รัฐที่มีอำนาจจริงโดยสมบูรณ์ ป้อมมีศักดิ์ใน การประการสังคมหรือไม่เข้าร่วมในการสังคมเมื่อเกิดสังคมขึ้น หรืออาจจะแสดงความเป็นกลางเมื่อใดก็ได้เว้นแต่ประเทศที่ผูกพันโดยสนธิสัญญาให้เป็นกลางตลอดไป เช่นสวิสเซอร์แลนด์ ถ้ารัฐเข้าร่วมสังคมฐานะความเป็นกลางก็ต้นสุดถลงกล้ายเป็นคู่สังคม ตลอดเวลาที่ยังไม่เข้าสังคมรัฐที่เป็นกลางก็จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่ชาติเป็นกลางในสังคมพึ่งมีคือปฏิบัติเช่นในการปฏิบัติต่อคู่สังคมอย่างเสมอภาค และไม่ช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นักกฎหมายบางท่านได้แบ่งรูปการเป็นกลางไว้หลายรูปโดยแยกเป็น

1. การเป็นกลางที่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ Martens เห็นว่าการเป็นกลางที่สมบูรณ์หมายถึงการละเว้นไม่เข้าร่วมในปฏิบัติการสังคมและการปฏิบัติอย่างเสมอภาคต่อคู่สังคมในสิ่งซึ่งอาจจะเป็นประไบชันหรือจำเป็นแก่ภัยกับการทำสังคม หรืออย่างน้อยก็ต้องปฏิบัติทำที่อย่างเดียว กันกับที่เคยปฏิบัติในเวลาสอง ความเป็นกลางที่สมบูรณ์ตามความเห็นของ Martens หมายถึงการช่วยเหลือคู่สังคมอย่างเสมอภาคทั้ง ๒ ฝ่ายซึ่งไม่ตรงกับความคิดเห็น ในปัจจุบันที่ยอมรับกันว่า ความเป็นกลางที่สมบูรณ์นั้น จะต้องไม่ช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งด้วย ในระหว่างศตวรรษที่ ๑๘ ได้มีรูปของความเป็นกลางอีกแบบหนึ่ง คือความเป็นกลางที่ไม่สมบูรณ์

หมายถึงการไม่ได้เข้าร่วมสังคมแต่กระทำการช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งความข้อผูกพันของตนซึ่งถูกญาติได้กระทำไว้ก่อนเกิดสังคม ความเป็นกลางในการพินิจว่าขัดกับหลักการเป็นกลางในปัจจุบัน

2. การเป็นกลางโดยลักษณะค่าเอียง ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 1 ได้มีการกล่าวข้ออ้างมากถึงความเป็นกลางอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า ความเป็นกลางโดยลักษณะค่าเอียง ซึ่งหมายถึงรัฐเป็นกลางแสดงความค่าเอียง เข้าข้างคู่ศัตรูฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การแสดงความค่าเอียงอาจจะเป็นแค่เพียงเอาใจช่วย ซึ่งผลเมืองของรัฐนั้นมีสิทธิและดงออกโดยไม่ไกลถึงขนาดเข้าช่วยเหลือแก่คู่สังคมที่อ้วรุณนั้นยังคงรักษาความเป็นกลางอยู่

ในระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 1 ฝ่ายเยอร์มันและฝ่ายพัฒนาชนิดเดินทาง การเป็นกลางโดยลักษณะค่าเอียงเป็นการขัดต่อหลักความเป็นกลางที่ยอมรับโดยกฎหมาย และได้ตัดสินต่อรัฐบาลของประเทศที่เป็นกลางที่ polyming ได้แสดงความค่าเอียงต่อคู่ศัตรูโดยการโ久นหัวเรือสนับสนุนคู่สังคม โดยทางหนังสือพิมพ์ โดยหลักการแล้ว polyming ของประเทศเป็นกลางย่อน มีสิทธิและดงความคิดเห็นอันเป็นสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งรัฐธรรมนูญของประเทศที่เจริญแล้วได้กำหนดประกันสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวไว้

3. การเป็นกลางโดยติดอยู่ หมายถึงการที่รัฐเป็นกลางเสริมสร้างกำลังกองทัพของตนเพื่อป้องกันการรุกราน ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากคู่สังคมการเสริมสร้างกำลังกองทัพเป็นสิทธิของรัฐไม่ต้องเป็นการละเมิดหน้าที่ของรัฐเป็นกลางแต่อย่างใด ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 1 ประเทศต่างๆ หลายประเทศ เช่น ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ช็อลแลนด์ สเปน อเมริกา และประเทศสแกนดิเนเวีย ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 2 ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เปลี่ยนช็อลแลนด์ ประเทศสแกนดิเนเวีย รูmania ตุรกี ญี่ปุ่นสถาเวีย บุล加เรีย และกรีกที่ได้สร้างกองทัพของตนให้เข้มแข็งเพื่อเตรียมรับการโ久มตัวจากคู่สังคม

4. การเป็นกลางโดยมีเงื่อนไข หมายถึงประเทศที่ประกาศตัวเป็นกลาง โดยมีเงื่อนไขว่าตนจะรักษาความเป็นกลางคราวหน้าที่ประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศที่ตนกำหนดไม่ได้เข้าสู่สังคม

5. การเป็นก่อการทั้งประเทศหรือเฉพาะส่วน ซึ่งหมายถึงการเป็นก่อการเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของประเทศ เช่น เกาะ Åland ของฟินแลนด์ ถูกกำหนดให้เป็นก่อการโดยสนธิสัญญา 20 ตุลาคม 1921 ระหว่างเยอรมันนี, เดนมาร์ก เอสโตรนีบ ฟินแลนด์ รัสเซีย อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี สวีเดน และໄปแลนด์

6. การเป็นก่อการโดยพฤตินัยและนิตินัย การเป็นก่อการโดยพฤตินัย หมายถึงการที่รัฐไม่ได้ประการความเป็นก่อการแต่ปฏิบัติความหน้าที่ของรัฐ เป็นก่อการ ส่วนการเป็นก่อการโดยนิตินัยหมายถึงรัฐประการความเป็นก่อการ และปฏิบัติความพันธะของรัฐที่เป็นก่อการซึ่งปฏิบัติ

ระหว่างทางความไม่สงบครั้งที่ 1 มีประเทศหลายประเทศได้ประการทางความกันเบอร์มันแต่ก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่เช่นรัฐเป็นก่อการปฏิบัติซึ่งโดยนิตินัยประเทศเหล่านี้เป็นคู่สังหารไม่เป็นก่อการโดยพฤตินัย เช่น ปานามา คิวบา ไชตี ขอบคุร์รัช นิカラากัว กัวตีมาสฯ ซึ่งแม้ว่าจะได้ประการทางความกันเบอร์มัน แต่ปฏิบัติตนเป็นก่อการไม่ช่วยเหลือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในระหว่างทางความไม่สงบครั้งที่ 2 ไม่มีความเป็นก่อการโดยพฤตินัยเกิดขึ้นอีกเลย เพราะประเทศที่ประการทางความกันเบอร์มันได้ช่วยเหลือพันธมิตรโดยทางตรงและทางอ้อมทุกประเทศ

7. การเป็นก่อการถาวร หมายถึง รัฐที่เป็นก่อการโดยสนธิสัญญาระบุให้เป็นก่อการตลอดไปรัฐที่เป็นก่อการไม่มีสิทธิทำสังคมนอกจากสังคมบ้องกันด้วย และจะช่วยเหลือคู่สังหารหรือทำสัญญาพันธมิตรไม่ได้ เช่น สวีเดนและนอร์เวย์ ซึ่งเป็นก่อการถาวรโดย รัสเซีย ปรัสเซีย ฝรั่งเศส อังกฤษ และอสเตรียร่วมค้าประภัน ในค.ศ.1815 รัฐเป็นก่อการถาวรไม่สามารถบอกเลิกความเป็นก่อการของตนแต่ฝ่ายเดียวได้

ในด้านศตวรรษที่ 20 ที่อภินันท์ว่ารัฐที่ไม่ได้เข้าร่วมสังคมจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยความเป็นก่อการ แต่ระหว่างสังคมไม่สงบ ครั้งที่ 2 การปฏิบัติของรัฐต่างๆ ค่อยๆ เปลี่ยนไป ให้เกิดมีสภาวะของรัฐอิกรูนิคหนึ่งซึ่งนักกฎหมายเรียกว่า “รัฐที่ไม่ใช่คู่สังคม” หมายถึงรัฐที่ไม่ได้เข้าร่วมสังคม แต่ทำการช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อิตาลี

(ก่อนเข้าสู่สังคมร่วมกับเยอรมัน) เป็นประเทศากรที่ประกาศตนเป็นรัฐที่ไม่ใช่คู่สังคม คือไม่เข้าสู่สังคม แต่ช่วยเหลือเยอรมัน เช่นเดียวกับ อุรากซึ่งมีสัญญาช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับฝรั่งเศสและอังกฤษ ได้ประกาศตน ในปี ค.ศ.1940 ว่าเป็นรัฐที่ไม่ใช่คู่สังคม สถานะของรัฐที่ไม่ใช่คู่สังคม ขึ้นกับหลักความเป็นกลาง และไม่ได้เป็นที่ยอมรับในทางกฎหมายเมื่อตน สถานะความเป็นกลางแต่ป่ายังได้ เป็นเพียงหลักปฏิบัติของรัฐเท่านั้น แต่ อนุสัญญาเช่นว่า ค.ศ.1949 ว่าด้วยการปฏิบัติต่อเชลยศึกได้กล่าวถึงข้อ กฎพันธ์ที่รัฐเป็นกลางและรัฐที่ไม่ใช่คู่สังคมจะต้องปฏิบัติ บังชูบันโภกเรอา แบ่งออกเป็นค่ายเหรินบม และค่ายคอมมิวนิสต์ การผู้รับของคู่สังคมมัก จะได้รับการช่วยเหลือจากทหารรัฐอเมริกา หรือโซเวียตแล้วแต่ว่ารัฐนั้นจะ เป็นพันธมิตรกันฝ่ายใดซึ่งทำให้หลักการเกี้ยวข้องความเป็นกลางได้ถูกละเมิด อย่างมาก และสถานะของรัฐที่ไม่ใช่คู่สังคม อาจจะได้รับการรับรองใน ทางกฎหมายในอนาคตก็ได้

ต้นแห่งความโภกครองที่ 2 หลักประเทศาได้ประกาศตัวเป็นกลาง แต่ มีบางประเทศาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของรัฐเป็นกลาง เช่น ญเปนได้เข้าช่วยเหลือ เยอรมัน ทหารรัฐช่วยเหลืออังกฤษ จนกระทั่งเข้าสู่สังคม กฎหมายทหารรัฐ ในปี ค.ศ.1941 อนุญาตให้ประธานาธิบดีส่งอาวุธให้แก่ประเทศาอื่นซึ่งการ ป้องกันประเทศาเป็นหมวดประโยชน์ป่างค่ายต่อหัวรัฐอันเป็นการละเมิด หลักการของความเป็นกลางตามที่บัญญัติในอนุสัญญากรุงเทพฯ

การประกาศความเป็นกลาง

เมื่อเกิดสังคมรั่น ตามสนธิสัญญากรุงเอกสารบุรุษ คู่สังคม ต้องแจ้งการเกิดสังคมไปให้รัฐเป็นกลางทราบโดยมิชักข้า เมื่อรัฐเป็น กลางทราบสถานะสังคมแล้วก็จะตัดสินใจว่าจะอยู่เป็นกลางหรือไม่ ซึ่ง ถ้าต้องการเป็นกลางรัฐที่เป็นกลางอาจจะประกาศความเป็นกลางของตน ในกรณีที่รัฐมิได้ประกาศความเป็นกลาง และไม่ได้เข้าสู่สังคม ทั้งมิได้มีทำที่ช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ก็ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่ารัฐนั้น เป็นกลางซึ่งจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของประเทศาเป็นกลางพิงปฏิบัติ และคู่ สังคมก็จะต้องตรวจสอบพิพิธความเป็นกลางของรัฐนั้นด้วย แต่ในบางกรณี

รัฐคู่สังคมอาจขอร้องให้รัฐให้รัฐหนึ่งประกาศให้ขัดจังหว่ารัฐนั้นจะรักษาความเป็นกลางหรือไม่ การประกาศความเป็นกลางจึงไม่จำเป็นต่อหัวรับรัฐที่ต้องการเป็นกลางแต่การประกาศที่มีประไบชนในการที่จะทำให้ประชาชนของประเทศเป็นกลางทราบว่า คนเมืองน้ำที่จะต้องปฏิบัติต่อคู่สังคมในทางที่จะมีให้รัฐของตนเสียความเป็นกลางได้ และทำให้คู่สังคมทราบท่าทีของรัฐที่ประกาศความเป็นกลางด้วย สำหรับรัฐที่เป็นกลางถ้าหากโดยสนธิสัญญา เช่น สวิตเซอร์แลนด์ ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการประกาศความเป็นกลาง เมื่อมีสังคมเกิดขึ้นความเป็นกลางเริ่มเมื่อรัฐเป็นกลางทราบสถานะสังคม และได้ตัดสินใจที่จะอยู่เป็นกลาง ซึ่งก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่จะต้องปฏิบัติของประเทศเป็นกลางขึ้น สิทธิและหน้าที่ดังกล่าวจะจะสิ้นสุดลงเมื่อสังคมสิ้นสุดหรือเมื่อรัฐนั้นเข้าสู่สังคม หรือในการยุติการยอมรับไม่มีเงื่อนไขของคู่สังคม ซึ่งสัญญาสันติภาพได้ทำขึ้นภายหลังที่การสู้รบได้ยุติลงแล้วเป็นเวลานาน เช่น สังคมโลกครั้งที่ 2 สัญญาสันติภาพระหว่างอเมริกา-ญี่ปุ่น เพียงจะมีผลเมื่อปี ค.ศ. 1952 ปีกับหลังสิ้นสุดการสู้รบหลังจากการยอมรับไม่มีเงื่อนไข สวิตเซอร์แลนด์ ได้ปล่อยผู้ถูกกักตัวกลับประเทศและคืนวัสดุสังคมที่ยึดได้โดยถือว่าได้กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้ว แม้ว่าจะยังไม่มีสนธิสัญญาสันติภาพก็ตามสำหรับในสังคมของเมือง สภาพความเป็นกลางเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายกบฏได้รับการรับรองจากรัฐที่สามให้เป็นคู่สังคม โดยรัฐที่รับรองจะต้องปฏิบัติหน้าที่ความเป็นกลางและสิ้นสุดลงเมื่อสังคมของเมืองสิ้นสุด

ความเป็นกลางในสังคมนماณบก

สิทธิและหน้าที่ของประเทศเป็นกลางในสังคมนماณบกระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับที่ 5 กรุงโซล ค.ศ. 1907 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของรัฐและผลเมืองของประเทศเป็นกลางในสังคมนماณบกเมื่อเกิดสังคมขึ้น รัฐที่ไม่ได้เข้าร่วมสังคมซึ่งเรียกว่ารัฐเป็นกลางป้อมมีสิทธิและหน้าที่อันเกิดจากความเป็นกลางของตน หน้าที่อันสำคัญของรัฐเป็นกลางอาจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ หน้าที่จะเว้นการกระทำการบ้างอย่าง (Duties of abstention) และหน้าที่ในการบังคับการกระทำการบ้างอย่างซึ่งเป็นการช่วยเหลือคู่สังคม

มิให้เกิดขึ้น (Duties of prevention) และหลักความเสมอภาค

1. หน้าที่ของเว้นการกระทำทางอย่าง

หน้าที่ในการระเว้นของรัฐเป็นก่อจ้าง หมายถึงหน้าที่ทั่วไปของรัฐในทางด้านเกี่ยวกับกิจกรรมพิพากษาไม่เข้าร่วมหรือยุ่งเกี่ยวในการทำสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือคู่สังคมทั้ง 2 ฝ่าย หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อนศักราชที่ 19 ยังมีความคิดเห็นโน้มเอียงและถือปฏิบัติว่ารัฐเป็นก่อจ้างอาจให้ความช่วยเหลือแก่คู่สังคมได้โดยเฉพาะฝ่ายที่ทำสังคมยุติธรรม หมายถึงฝ่ายถูก แต่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศว่ารัฐเป็นก่อจ้างมิใช่ว่าจะต้องช่วยเหลือคู่สังคมอย่างเสมอภาค แต่ต้องไม่ช่วยเหลือคู่สังคมทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผิดหรือถูก ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม การช่วยเหลือคู่สังคมนั้นอาจจะแยกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. การช่วยเหลือทางอาชญากรรมโดยการณ์แก่คู่สังคม

รัฐเป็นก่อจ้างต้องไม่ผ่อนหนีขยายอาชญาคุปกรณ์เกี่ยวกับการทำสังคมแก่คู่สังคมโดยมีการออกเดียงกันในระหว่างสังคมไม่ก่อครั้งที่ 1 ว่า รัฐเป็นก่อจ้างจะต้องรับผิดชอบหรือไม่ในการณ์ที่ผลเมืองของคนต่างอาชญาแก่คู่สังคม มาตรา 7 อนุสัญญากรุงเทพฯให้ระบุไว้ชัดเจนว่ารัฐเป็นก่อจ้างไม่ต้องรับผิดชอบ แม้ว่าการส่งตัวจะเป็นประ样子ชน์ต่อคู่สังคม ฝ่ายเดียวก็ตาม (การณ์ที่ผลเมืองจะมีภาระให้แก่พันธมิตรระหว่างสังคมไม่ก่อครั้งที่ 2 ซึ่งฝ่ายสัมพันธมิตรคือฝ่ายเดียวสามารถถืออาชญาได้ เพราะครอบและนายมุกพากทางทะเลไว้) แต่รัฐเป็นก่อจ้างก็มีอำนาจออกกฎหมายห้ามบุคคลของคนต่างอาชญาไปให้คู่สังคมได้ เพื่อต่อรองนโยบายความเป็นก่อจ้างของคนไว้ แต่ถ้าห้ามจะต้องห้ามด้วยความเสมอภาค มิให้คู่สังคมทั้ง 2 ฝ่ายได้รับประโยชน์ สวิสเซอร์แลนด์ก็เคยออกกฎหมายห้ามคนสัญชาติสวิสหรืออาศัยในสวิตซ์ทำการค้าอาชญาแก่คู่สังคม ในสังคมคู่อิสราภาพของเม็กซิโกกับประเทศไทยเป็นอังกฤษได้ทำสัญญาขายเรือ 3 ลำให้แก่เพื่อตัวอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแทนฝ่ายกบฏในเม็กซิโก สเปนได้คัดค้านการกระทำดังกล่าวในระหว่างสังคมไม่ก่อครั้งที่ 1 เมื่อมันได้ตัดค้านในการณ์ที่ผลเมือง

พหุรัฐได้ขายอาวุธให้แก่ฝ่ายสัมพันธมิตรเป็นจำนวนมาก และรัฐบาลอเมริกา
ก็ได้ประท้วงรัฐบาลอเมริกาเช่นเดียวกัน อเมริกาได้เคยออกกฎหมายลงวันที่
31 สิงหาคม ค.ศ.1935 ห้ามชนเมืองรักษาสัมภาระให้แก่คู่สัมภาระ แต่ในปี
ค.ศ.1939 โดย Neutrality Act 4 พฤศจิกายน 1939 ได้อนุญาตให้สัมภาระ^{ไป}ให้คู่สัมภาระได้อีก แต่คู่สัมภาระจะต้องซื้อและบรรทุกไปเอง ซึ่งทำให้
ฝ่ายสัมพันธมิตรได้เปรียบเพราะคุณอ่านจากทางตะเลวีร์ ในระหว่างเริ่มต้น^{ของ}สงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลพหุรัฐซึ่งขณะนั้นยังไม่ได้เข้าร่วมสงคราม^{ได้} ก้าวข้อตกลงกับอังกฤษเมื่อวันที่ 2 กันยายน ค.ศ.1940 และ 27 มีนาคม
ค.ศ.1941 ยอมส่งมอบเรือพิฆาต 50 ลำ เพื่อแยกเบสิยันกับการที่อังกฤษให้
อเมริกาเข้าร่วมทัพเรือในหมู่เกาะของอังกฤษ เช่น Terre-Neuve, Bermudes,
Jamaïque, Saint-Lucie, Trinité, Antigua, Guyane Britanique เป็นเวลา 99 ปี
การกระทำการดังกล่าวของพหุรัฐถือได้ว่าเป็นการละเมิดหน้าที่ในการระเว้น^{ของ}
ของรัฐเป็นกลาง ทั้งนี้เพราะรัฐเป็นกลางมีหน้าที่ต้องระเว้นที่จะช่วยเหลือคู่
สัมภาระ มาตรา 6 อนุสัญญากรุงเทพเกียร์กับทางตะเลวีร์ระบุห้าม
มิให้รัฐเป็นกลางส่งมอบเรือรบ กระสุน วัสดุสัมภาระให้แก่คู่สัมภาระไม่ได้
จะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม และไม่ว่าจะเป็นการขายหรือให้เปล่าก็ตาม
แต่ทั้งนี้ถ้าไม่มีกฎหมายภายในระบุห้ามไว้ พลเมืองของรัฐเป็นกลางก็อาจ
จะขายหรือสัมภาระให้แก่คู่สัมภาระได้ เหตุผลในการที่อนุสัญญากรุงเทพ
อนุญาตให้พลเมืองของรัฐเป็นกลางสัมภาระให้แก่คู่สัมภาระได้ แม้ว่าการกระทำ
ดังกล่าวอาจจะเป็นเหตุให้สัมภาระยึดเยื่อต่อไปอีกนานเพรำเพยเหตุผลที่ว่า^{ของ}
ผลประโยชน์ของประเทศเป็นกลาง ไม่ควรจะถูกกระทบกระเทือนจากการ
ทำสัมภาระพลเมืองของรัฐที่เป็นกลางมีสิทธิจะดำเนินสัมพันธภาพตามปกติ
กับทุกประเทศไม่ว่าจะเป็นคู่สัมภาระหรือประเทศอื่น แต่ทั้งนี้บุคคลเหล่านี้^{ที่}
ก็ต้องทำการเสี่ยงภัยของตนเอง เพราะตินค้าจำพวกอาวุธเป็นต้นค้าต้อง^{ห้าม}
ซึ่งอาจจะถูกยึนได้ ประธานาริบบิลล์สัน แห่งอเมริกาได้ประกาศเมื่อ
ค.ศ.1914 ว่าชาวอเมริกันมีสิทธิจะขายสินค้าให้แก่รัฐบาลหรือตัวแทนของ
ประเทศคู่สัมภาระได้ เพราะไม่มีหลักในกฎหมายระหว่างประเทศหรือสนธิ
สัญญาที่อเมริกาทำไว้ หรือกฎหมายภายในกำหนดห้ามไว้

๔. การช่วยเหลือทางการเงิน

ประเทศเป็นกลไกมีหน้าที่จะต้องดูแลการช่วยเหลือทางการเงินแก่รัฐคู่สหภาพไม่ว่าจะเป็นการให้เปล่าหรือคิดดอกเบี้ย ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะรัฐ แต่ผลเมืองบังมีสิทธิที่จะให้คู่สหภาพคู่นี้ยืมเงินได้ มาตรา ๑๘ อนุสัญญากรุงเทพฯได้ระบุให้ประชาชนของรัฐเป็นกลไกมีสิทธิให้คู่สหภาพคู่นี้ยืมเงินได้โดยไม่ถือว่าเป็นการช่วยเหลือคู่สหภาพแต่อย่างใด แต่ประเทศไทยที่รักษานโยบายความเป็นกลางอย่างเคร่งครัดก็มักจะออกกฎหมายห้ามการกระทำการดังกล่าว การรวมรวมเงินเพื่อหาทุนให้คู่สหภาพโดยการออกพันธบัตรซึ่งรัฐเป็นผู้ดำเนินการย้อมกระทำไม่ได้ ระหว่างสหภาพโลกครั้งที่ ๑ สวิสเซอร์แลนด์ได้เปิดเครื่องดื่มการเขื่อนสันค้าให้แก่เยอรมันและฝ่ายสัมพันธมิตรโดยอ้างว่าเพื่อรักษาสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย การกระทำการดังกล่าวยังไม่ถือว่าขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศด้านการค้าดังกล่าวไม่เป็นการช่วยเหลือโดยตรงในการทำสหภาพ อาทิเช่น นายสินค้าจำพวกอาหาร

การที่คู่สหภาพสามารถยกยืมเงินจากประชาชนของประเทศเป็นกลาง "ได้เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ทำให้สหภาพยืดเยื้อ เพราะถือว่าเป็นอาชญาคุณในการทำสหภาพ Oppenheim ได้กล่าวว่า "ไม่เป็นที่สองสัญญาเรียกว่า การที่คู่สหภาพสามารถยกยืมเงินจากชาติเป็นกลางได้ ทำให้สหภาพเน้นนาน ต่อไปอีก สหภาพระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซียควรจะตั้งสุดยอดก่อนหน้านั้น ด้วยคู่สหภาพไม่ได้วันเงินทุนจากชาติเป็นกลาง และด้วยความสามารถทำให้โลกเชื่อว่าการกระทำการเช่นนี้จะเป็นการทำให้สหภาพยืดยาวออกไปอีก ก็ต้องมีกฎหมายให้รัฐบาลห้ามการยกยืมดังกล่าว"^(๑)

ระหว่างสหภาพไม่ใช่ ฝรั่งเศสได้คัดค้านในการที่รัสเซียทำกรรภัยยืมเงินให้กับอัมสเตอร์ดัม เบอร์ลิน และซัมเบอร์ก ใน ค.ศ. 1870 ฝรั่งเศสก็ทำการยกยืมเงินในลอนดอนระหว่างสหภาพรัสเซีย-ญี่ปุ่น ประเทศไทยคู่สหภาพก็สามารถยกยืมเงินจากประเทศไทยเป็นกลาง ญี่ปุ่นญี่ปุ่นที่อังกฤษ เบอร์ลิน รัสเซียที่ปารีส เบอร์ลิน ในระหว่างสหภาพโลกครั้งที่ ๑ แม้ว่าประธานาธิบดี

^(๑)L. Oppenheim International Law. London 1926 Vols. 2 p. 557

วิลสันจะได้แนะนำให้ประธานาธิบดีให้เงินกู้แก่คู่สหภาพ แต่ฝ่ายตั้งหันซึมาร์กัปป์ได้รับเงินกู้จากธนาคารในอเมริกาถึง 1 ล้านเหรียญ ภายหลัง ค.ศ. 1914 มีรัฐเป็นกลางหลายรัฐได้เริ่มน้อมนำความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด โดยออกกฎหมายห้ามประชาชนของตนให้กู้ยืมเงินหรือให้การคิดแก่คู่สหภาพ อเมริกาได้ออกกฎหมายห้ามเข็นเดียวกัน เช่น Neutrality Act ค.ศ. 1935 และได้ยกเดิกไปเมื่อเข้าร่วมสหภาพใน ค.ศ. 1942

2. หน้าที่สำคัญของรัฐเป็นกลางอีกอย่างหนึ่งคือหน้าที่ในการป้องกันชั่งประภากองด้วย

ก. รัฐเป็นกลางจะต้องป้องกันมิให้คู่สหภาพละเมิดความเป็นกลางของตนมาตรา 1 ของอนุสัญญาได้ประกาศว่า คืนเดนของประเทศเป็นกลางจะต้องละเมิดมิได้ หากรัฐคู่สหภาพไม่มีสิทธิเข้าไปในคืนเดนของประเทศเป็นกลาง ไม่ว่าจะมีจุดประสงค์ที่จะติดตามกองทัพศัตรูที่ลี้ภัยเข้าไปในประเทศเป็นกลาง หรือด้วยเหตุผลใดก็ตาม ถ้าเข้าไปรัฐเป็นกลางมีสิทธิปลดอาไวและกักตัวทหารคู่สหภาพไว้ ในการณ์ที่รัฐคู่สหภาพละเมิดความเป็นกลาง รัฐเป็นกลางมีสิทธิที่จะต่อต้านแม้ว่าจะต้องใช้กำลังเพื่อรักษาความเป็นกลางของตน ซึ่งการกระทำดังกล่าว มาตรา 10 อนุสัญญากรุงเทพฯ ไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่เป็นปฏิบัติการทางการไม่ได้ในคืนเดนของตน เป็นฐานปฏิบัติการของคู่สหภาพระหว่างสองคืนรัสเซียกับญี่ปุ่น คืนเดนที่ปฏิบัติการทางการแทนที่จะเป็นในคืนเดนของรัสเซียหรือญี่ปุ่น คู่สหภาพกลับทำการบนในคืนเดนแม่นญูเลียและเกาหลี แม้ว่าเกาหลีจะประกาศความเป็นกลางก็ตาม การที่รัฐเป็นกลางไม่มีกำลังเพียงพอที่จะป้องกันมิให้คู่สหภาพละเมิดความเป็นกลางของตนได้ ไม่ถือว่าความเป็นกลางของรัฐนั้นสิ้นสุดลง แต่อาจจะเป็นเหตุผลให้คู่สหภาพอิกลดีหนึ่งใช้กำลังเข้าดำเนินการป้องกันเสียเองในคืนเดนของรัฐเป็นกลาง เช่นในกรณีกัมพูชาและลาว ไม่สามารถป้องกันมิให้เวียดนามแทรกไปใช้คืนเดนของตนเป็นทางผ่านไปในเมืองที่เวียดนามได้ พันธมิตรและเวียดนามได้จึงได้ส่งกองทัพเข้าไปภาคล้างในคืนเดนลาวและกัมพูชา

ข. รัฐเป็นกลางมีหน้าที่ป้องกันมิให้มีการชนส่าง กองทัพ เพเมือง
อาวุช ผ่านดินแดนของตนในตอนต้นศตวรรษที่ 19 ประเทศเป็นกลางยัง
มิยอมให้กองทัพศัตรูผ่านดินแดนของตนใน ค.ศ.1815 สวิตเซอร์แลนด์
มิยอมให้กองทัพอสเตรียผ่านประเทศและใน ค.ศ.1852 ก็ได้ทำสัญญา
กับพระเจ้าแผ่นดินของ Bade (แคว้นไนเบอร์มัน) อนุญาตให้ทหารที่ไม่ได้
เข้ามาเป็นกุญหรือหน่วยทหารที่มีจำนวนน้อยกว่า 30 คน พร้อมด้วยอาวุช
ที่ไม่มีการอุทุนผ่านดินแดนของตนได้ แต่ต่อมาเมื่อความคิดเห็นว่าการกระทำ
ดังกล่าวเท่ากับเป็นการช่วยเหลือศัตรูทางการ จัดตั้งหลักความเป็นกลางและ
เป็นการละเมิดอธิบดีของรัฐเป็นกลาง มาตรา 5 อนุสัญญากรุงเชกได้
ระบุห้ามมิให้รัฐเป็นกลางยอมให้กองทัพ หรือชนวนชนส่งอาวุชยกไปปะกรณ์
ใช้ในการทางการ ผ่านดินแดนของตนระหว่างสองคราม โลกครั้งที่ 1 อังกฤษ
ก็ได้ประท้วงในการนี้โดยแลนด์บอร์นให้เยอรมันขอกลับทรัพย์จากเบลเยี่ยน
ไปเบอร์มัน ผ่านดินแดนของแลนด์ แล่ถือแลนด์อ้างว่าการดูดทรัพย์ไม่ใช่
ของที่เป็นประโยชน์ในการทำทางการ ระหว่างสองคราม โลกครั้งที่ 2 วันที่
2 มีนาคม 1940 ฝรั่งเศส อังกฤษได้ออกให้สวีเดนยอมให้กองทัพของตนผ่าน
ไปฟินแลนด์ สวีเดนปฏิเสธแต่สวีเดนกลับยอมให้เยอรมันชนส่งทหารและ
พลเรือนผ่านดินแดนสวีเดน ตามข้อตกลงลงวันที่ 8 กรกฎาคม 1940 และ
อังกฤษได้ทำการประท้วง ภายหลังที่สวีเดนทำทางการกับเยอรมัน สวีเดนก็
ได้ทำความตกลงกับเยอรมันในวันที่ 25 มิถุนายน 1941 ยอมให้ทหารเยอรมัน
ในออร์เวียผ่านดินแดนของตนไปยังฟินแลนด์อีก ซึ่งการกระทำดังกล่าวนับ
ได้ว่าประเทศเป็นกลางไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ความกฎหมายของประเทศเป็นกลาง
ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลให้ศัตรูทางการอีกฝ่ายหนึ่งทำการละเมิดความเป็นกลาง
ของรัฐเป็นกลางไว้ หลักการในข้อนี้มีข้อยกเว้นอยู่ 2 ประการ 1) ถ้าการ
ผ่านดินแดนของประเทศเป็นกลางเป็นการกระทำภายหลังที่มีสัญญาสองศึก
แล้วโดยยังไม่มีสัญญาสันติภาพ (สภาวะของสองครามดินสุดลงเมื่อมีสัญญา
สันติภาพ) และทหารที่ผ่านดินแดนเป็นกลางนั้นปราศจากอาวุชและประเทศ
เป็นกลางยินยอมก็ถือว่ากระทำได้ ภายหลังสัญญาสองศึกในสองครามโลก
ครั้งที่ 1 เยอรมันก็ได้ขอกองทหารผ่านดินแดนของแลนด์ และใน ค.ศ.1945

สวิสเซอร์แลนด์ก็ยินยอมให้ทักษารอังกฤษผ่านดินแดนของตนเพื่อกลับประเทศ
2) ประเทศเป็นกลางอาจยินยอมให้มีการขนส่งผู้บาดเจ็บผ่านดินแดนของตน
ได้ มาตรา 14 ของอนุสัญญากรุงเทพฯให้ระบุว่าชาติเป็นกลางสามารถให้ผู้
บาดเจ็บหรือผู้เจ็บป่วยของกองทัพคู่สัมภารามผ่านดินแดนของตนได้ภายใต้
เงื่อนไขว่า รถไฟฟ้าบรรทุกผู้บาดเจ็บจะต้องไม่บรรทุกทหารหรือวัสดุทางทหาร
และรักษาเป็นกลางมีหน้าที่จะป้องกันและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกล่าว ผู้เจ็บ
ป่วยหรือบาดเจ็บซึ่งถูกนำมายโดยคู่สัมภารามฝ่ายตรงข้ามจะต้องถูกควบคุม
โดยรักษาเป็นกลางเพื่อมิให้สามารถไปกระทำการรบอีก การอนุญาตให้ผู้เจ็บ
ป่วยผ่านดินแดนของตนนั้นเป็นอำนาจของรัฐเป็นกลางจะอนุญาตหรือไม่ก็ได้
ใน ค.ศ.1870 เบสเม่บันปฏิเสธไม่ยอมให้ทหารบาดเจ็บของเยอรมันผ่านดินแดน
ของตน และในสัมภารามโอลครังที่ 1 หน้ารัฐก็ได้ปฏิเสธไม่ยอมให้ทหารคนใด
บาดเจ็บผ่านดินแดนของตนรักษา

ค. รัฐเป็นกลางมีหน้าที่สำคัญที่จะต้องป้องกันมิให้คู่สัมภารามใช้
ดินแดนของตนเป็นฐานปฏิบัติการของคู่สัมภารามโดยการสร้างโรงผลิตอาวุธ
หรือโดยการรวบรวมกำลังพลรอบตนบันสบุนกำลังในดินแดนของรัฐเป็นกลาง
ก่อนหน้าวรรษที่ 19 ยังมีความเห็นว่ารัฐเป็นกลางอาจจะอนุญาตให้คู่สัมภาราม
ทำการซ่องซุ่มกำลังคนในดินแดนของตน นักนิติศาสตร์เช่น Bynkershoek
เห็นว่ารัฐอาจจะรับจัดหาพัสดุให้คู่สัมภารามเสียเองก็ได้ แต่ต้องให้ด้วยความ
เสมอภาคทั้ง 2 ฝ่ายประเทศสวิสเซอร์แลนด์ก็เคยอนุญาตให้คู่สัมภารามรวม
รวมกำลังพลรอบในดินแดนของตนได้ แต่ต้องมาเกิดความคิดที่ว่าความเป็น
กลางนั้นไม่ได้หมายถึงการซ่วยคู่สัมภารามทั้ง 2 ฝ่ายด้วยความเสมอภาคแต่
หมายถึงการไม่ซ่วยเหลือแก่คู่สัมภารามเลย มาตรา 4 อนุสัญญากรุงเทพฯจึง
ระบุให้เป็นหน้าที่ของรัฐเป็นกลางจะต้องป้องกันมิให้มีการรวบรวมกำลัง
พลรอบ หรือจัดตั้งสำนักงานเกณฑ์ทหารเพื่อประโยชน์ของคู่สัมภารามใน
ดินแดนของตน แต่รัฐเป็นกลางไม่ต้องรับผิดชอบในการณ์ที่บุคคลของตน
เดินทางผ่านดินแดน ไม่ว่าจะเดินทางคนเดียวหรือเป็นหมู่ เข้าไปสมทบเป็น
ทหารของคู่สัมภาราม ใน ค.ศ.1914-1915 ได้มีทหารอาสาสมัครอเมริกันเป็น
จำนวนมากที่ได้ร่วมรบในกองทัพฝรั่งเศส พลเมืองชาติเป็นกลางเหล่านี้ป่อน

สูญเสียที่จะได้รับการคุ้มครองในฐานะผลเมืองชาติเป็นกลาง

๑. รัฐเป็นกลางจะต้องพยายามป้องกันมิให้รัฐคู่สัมพันธ์ต้องกระทำการใดๆ ทางเดินหรือเครื่องส่งที่ใช้สำหรับการสื่อสารกับกองทัพคู่สัมพันธ์ ทางบกและทางเรือในดินแดนประเทศเป็นกลางหรือใช้สถานีคอมมานด์หรือเครื่องส่งตั้งกล่าวที่ได้ติดตั้งโดยคู่สัมพันธ์ไว้ก่อนเกิดสัมพันธ์นั้นดินแดนชาติเป็นกลาง โดยจุดประสงค์ทางทหารโดยตรงและไม่ได้เป็นบริการสื่อสารแก่บุคคลทั่วไป แต่ในขณะเดียวกัน มาตรา ๘ ของอนุตัญญากฎหมายก็ระบุว่า รัฐเป็นกลางไม่จำเป็นต้องห้ามหรือจำกัดการใช้ทางเดิน โทรทัศน์ หรือวิทยุทางเดิน ซึ่งเป็นของรัฐเป็นกลาง หรือของเอกชน ซึ่งเท่ากับอนุญาตให้คู่สัมพันธ์ใช้เครื่องมือสื่อสารซึ่งเป็นของรัฐเป็นกลาง หรือของเอกชนของรัฐเป็นกลางได้ ถ้ารัฐที่เป็นกลางมิได้ห้ามหรือจำกัดการใช้เครื่องมือดังกล่าว เครื่องมือสื่อสารนับว่ามีความสำคัญในการสัมภาระความเชื่อใจทางด้านความมั่นคงของคู่สัมพันธ์ ฉะนั้นรัฐที่ดำเนินนโยบายความเป็นกลางโดยเคร่งครัดมักจะออกกฎหมายของตนห้ามมิให้คู่สัมพันธ์ใช้เครื่องมือสื่อสารในประเทศเป็นกลาง เพื่อประโยชน์ในการสัมภาระ แต่ถ้ารัฐที่เป็นกลางห้ามหรือจำกัดคู่สัมพันธ์ใช้เครื่องมือสื่อสารดังกล่าว ก็จะต้องบังคับแก่คู่สัมพันธ์อย่างสมอภาค ความสมอภาคเป็นหลักการอันสำคัญอย่างหนึ่งในลักษณะความเป็นกลาง รัฐเป็นกลางมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติต่อคู่สัมพันธ์อย่างสมอภาค จะให้เป็นประโยชน์ฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียวไม่ได้

๒. คู่สัมพันธ์มีหน้าที่จะต้องเคารพดินแดนของประเทศเป็นกลาง จะติดตามกองทัพคู่สัมภาระเข้ามาในดินแดนของรัฐเป็นกลางไม่ได้ ถ้ามีทหารหนีมาโดยเดียวหรือเป็นกองทัพของคู่สัมพันธ์ที่ถูกยกเข้ามาในดินแดนของประเทศเป็นกลาง เป็นสิทธิของประเทศเป็นกลางจะอนุญาตหรือไม่ ถ้ายอมให้สิทธิแล้ว เป็นหน้าที่ของรัฐเป็นกลางที่จะต้องปลดอาชญากรรมและเก็บรักษาไว้ไม่ให้นำมาใช้ตลอดเวลาสัมภาระ ทหารจะต้องถูกกักกันไว้เท่าที่สามารถทำได้ในสถานที่ที่ไกลจากดินแดนที่ทำสัมภาระ โดยปกติจะมีการทำสนธิสัญญาในการกักกันระหว่างผู้บังคับการกองทหารที่จะถูกกักกันกับแม่ทัพของรัฐเป็นกลาง สิ่งเดียวให้สิทธิแล้วแก่กองทหารฝรั่งเศสโดยข้อตกลง

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1871 ซึ่งทำกันระหว่างนายพล Herzog ผู้บัญชาการกองทัพสวิสเซอร์แลนด์กับนายพลฝรั่งเศส Clinchant ในทรงครามโถกครั้งที่ 2 กองทัพฝรั่งเศสและโปแลนด์ก็ได้ลี้ภัยเข้าไปในสวิสและถูกปลดอาญา นำไปักกันไว้ รัฐอาจกักตัวไว้ในค่ายหรือในป้อมหรือสถานที่ที่สามารถจะควบคุมได้ สำหรับนายทหารอาจจะปล่อยตัวให้ถ้าสัญญาด้วยว่าจะไม่ออกจากประเทศเป็นกลาง โดยไม่ได้รับอนุญาต มาตรา 13 ของอนุสัญญาระบุว่าถ้าไม่มีสัญญาพิเศษ รัฐเป็นกลางจะต้องเลี้ยงดูและช่วยเหลือผู้กักกันตามหน้าที่ของมุขยารัฐ เมื่อทรงครามทรงบ่าเตียงดูดังกล่าวรัฐเป็นกลางจะได้รับชดใช้ กองทัพที่ถูกกักกันไม่ได้สิทธิภาคพนักงานเบ็ดเตล็ดอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐเป็นกลาง หากกระทำการใดก็ตามที่กักกันก็อาจจะถูกลงโทษทางอาญาได้รัฐเป็นกลางจะต้องทำการกักกันทหารดังกล่าวจนกว่าจะส่งครามลงบ นอกจากจะได้รับคำยินยอมจากผู้ทรงครามฝ่ายศัตรู จึงจะปล่อยตัวไว้ได้ (ใน ค.ศ.1859 ด้วยความยินยอมของประเทศญี่ปุ่นและเยอรมัน ประเทศที่กักตัวอาจจะปล่อยผู้ถูกกักกันได้ หลังจากที่มีสัญญาลงตึก ทั้งนี้เพราจะระยะเวลาต้นจากทำสัญญาลงตึกจนถึงทำสัญญาตัดสิทธิภาคพนักงานมาก (ประมาณ 7 ปี))

สำหรับกรณีเชลบศึกที่หนีเข้ามาในประเทศเป็นกลาง ไม่ว่าจะหนบหนีมาจากการที่คุณชั่งหรือถูกพามาโดยกองทัพที่ลี้ภัยเข้ามา ประเทศเป็นกลางมีสิทธิที่จะอนุญาตให้เข้าประเทศหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าอนุญาตก็จะต้องปล่อยตัวเชลบศึกให้เป็นอิสระ เชลบศึกมีสิทธิจะกลับประเทศของตนหรือประเทศพันธมิตรก็ได้ แต่ถ้าจะขออยู่ในประเทศเป็นกลาง ประเทศเป็นกลางอาจจะกำหนดสถานที่หรือบริเวณให้เชลบศึกอยู่ก็ได้

3. หน้าที่ในการให้ความเสมอภาคแก่ญี่ปุ่น

หมายถึง รัฐเป็นกลางจะต้องปฏิบัติต่อญี่ปุ่นและประเทศญี่ปุ่นอย่างเสมอภาค ถ้าอ่านว่าสิทธิประโยชน์หรืออนุญาตต่างหนึ่งซึ่งไม่ใช้ต่อ

หลักการความเป็นกลางแก่ฝ่ายหนึ่งที่ต้องให้แก่ฝ่ายตรงข้ามด้วย

ลิทธิของรัฐเป็นกลาง ซึ่งแยกออกได้เป็น

1. ลิทธิในอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน หมายถึง รัฐสูงคราม จะต้องเคารพอำนาจอธิปไตยในดินแดนของประเทศเป็นกลาง จะบุกรุกเข้ามาในอาณาเขตหรือจะทำการสู้รบกันในดินแดนของรัฐเป็นกลางหรือ ใจมีรัฐเป็นกลางไม่ได้ มาตรา 1 อนุสัญญากรุงเอกไตรัตน์บุญว่าดินแดนของประเทศเป็นกลางจะต้องยอมมีให้ได้ แต่ตามประวัติศาสตร์ก็ปรากฏว่ามีการต่อสู้เมื่อความเป็นกลางจากสูงครามอยู่เสมอ เช่นสองครั้งระหว่างรัสเซีย กับญี่ปุ่น ค.ศ.1904-1905 ดินแดนที่คู่สูงครามทำการรับกันอยู่ที่แม่น้ำเจียงและเกาหลี ซึ่งแม่น้ำเจียงเป็นของจีนและเกาหลีได้ประกาศตัวเป็นกลางญี่ปุ่นอ้างว่าเป็นความจำเป็นในการทำสูงคราม เพราจะจีนและเกาหลีไม่สามารถป้องกันมิให้รัสเซียเข้าควบคุมได้ เนื่องเป็นและอุทกชุมเนอร์กซึ่งได้รับรองให้เป็นประเทศเป็นกลางทั่วไปถูกกฎหมายโดยยอมรับในสูงคราม โลกครั้งที่ 1 และในระหว่างสองครั้งโลกครั้งที่ 2 เนื่องเป็นและอุทกชุมเนอร์เวียกถูกยอมรับในตนตือก มาตรา 2 ของอนุสัญญากรุงเอกไตรัตน์บุญว่า สูงครามจะต้องไม่เคลื่อนย้ายกองทหารหรือขบวนลำเลียงบุหรับจัยหรือเสบียงผ่านดินแดนของประเทศเป็นกลาง ในระหว่างสองครั้งโลกครั้งที่ 2 ยอมรับก็ได้เคลื่อนย้ายกองทัพผ่านดินแดนสีเด็นซึ่งฝ่ายสัมพันธมิตรได้ตัดค้าน เพราประเทศเป็นกลางมีหน้าที่ป้องกันมิให้การกระทำการดังกล่าวเกิดขึ้นด้วย

อนึ่งรัฐเป็นกลางมีลิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์กับประเทศอื่นไม่ว่าจะเป็นประเทศเป็นกลางหรือสูงคราม สูงครามไม่มีลิทธิที่จะกระทำการใด ๆ เพื่อตัดสัมพันธภาพระหว่างรัฐเป็นกลางกับประเทศอื่น เว้นเสียแต่ว่ารัฐเป็นกลางได้ละเมิดความเป็นกลางของตนเอง ซึ่งรัฐสูงครามอาจจะทำการ Reprisal โดยข้อความความสัมพันธ์ของรัฐเป็นกลางกับประเทศอื่น ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดหน้าที่ของความเป็นกลางในการณ์ที่รัฐเป็นกลางไม่สามารถขัดขวางการที่สูงครามจะเมิดความเป็นกลางของตน ซึ่งอาจเป็นเพราไม่มีกำลังเพียงพอ รัฐเป็นกลางจะต้องรับผิดชอบเฉพาะกรณีที่ตนจะเลยไม่ใช้กำลังหรือปัจจัยที่ตนมีอยู่เพื่อระงับหรือบังกันการละเมิด

2. สิทธิในการคุ้มครองผลเมืองและทรัพย์สินของชาติเป็นกลางในดินแดนของคู่สหคุราน

มาตรา 16 อนุสัญญากรุงเชกกำหนดว่า พลเมืองของชาติเป็นกลาง หมายถึงพลเมืองของชาติที่ไม่ได้ร่วมในการทำสหคุราน พลเมืองของชาติเป็นกลางจะได้รับสิทธิในฐานะชนชาติเป็นกลางที่ต่อเมื่อไม่ได้กระทำการอันเป็นศัตรู หรือช่วยเหลือคู่สหคุราน เช่นสมัครเป็นทหารในกองทัพคู่สหคุรานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กิจการบางอย่างที่ชนชาติเป็นกลางกระทำการ เช่น การรักษาความสงบภายในหรืองานในหน้าที่ของอำเภอ ไม่ถือว่าเป็นการช่วยเหลือคู่สหคุราน มาตรา 17 อนุสัญญาได้บังคับให้รัฐคู่สหคุรานที่ชนชาติเป็นกลางปฏิบัติตามเป็นศัตรูปฏิบัติต่อชนชาติเป็นกลางไม่รุนแรงไปกว่าชนชาติศัตรู เช่นชนชาติเป็นกลางที่ทำการรบในกองทัพ เมื่อยกขับต้องถูกปฏิบัติเช่นเชลยศึก ในฐานะของพลเมืองของรัฐที่เป็นกลางจะถูกบังคับให้เข้าเป็นทหารในกองทัพคู่สหคุรานไม่ได้ แต่มีประเทศบางประเทศ เช่น นอร์เวย์ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ชนชาติต่างประเทศต้องรับราชการทหารเมื่อคนในสัญชาตินอร์เวย์ นอกจจากจะมีสันธิสัญญาระหว่างรัฐยกเว้นให้ รัฐคู่สหคุรานที่ชนชาติเป็นกลางอาศัยอยู่จะต้องให้ความคุ้มครองทางกฎหมายและปฏิบัติแก่ชนชาติเป็นกลางเหมือนในภูมิภาค และเมื่อมองกับบุคคลสัญชาติของตนจะนับหน้าที่บางอย่างที่พลเมืองของคู่สหคุรานจะต้องปฏิบัติ ชนชาติเป็นกลางจะต้องรับภาระเช่นกัน อาทิเช่น การเสียภาษีหรือถูกบังคับภาระเงิน เช่นเดียวกับพลเมืองของรัฐคู่สหคุรานสำหรับทรัพย์สินของชนชาติเป็นกลางในดินแดนของตน รัฐซึ่งเป็นฝ่ายในสหคุรานมีสิทธิยึดมาใช้ได้แต่ต้องใช้ค่าสินใหม่ทดแทนสิทธิ์ดังกล่าวสินเนื่องมาจากหลักที่ยึดถือปฏิบัติ ในสมัย古董 รัฐที่เป็นฝ่ายในสหคุรานมีสิทธิยึดเรือที่เป็นกลางในท่าของคู่สหคุรานมาใช้ได้เรียกว่า right of angary ต่อมามิใช่ดังกล่าวไว้ขยายออกไปใช้กับทรัพย์สินอย่างอื่น เช่น รถไฟ ซึ่งอนุสัญญากรุงเชกมาตรา 19 "ได้ระบุว่า พัสดุทางรถไฟที่เดินทางมาจากประเทศเป็นกลาง ซึ่งเป็นของรัฐเป็นกลาง หรือของเอกชนจะต้องไม่ถูกยึดมาใช้ หรือใช้โดยคู่สหคุรานนอกจากการนี้"

ที่มีความจำเป็นจริง ๆ และจะต้องคืนไปให้โดยเร็ว โดยเสียค่าสินใหม่ทดแทน คิดตามส่วนของสิ่งของที่ใช้ และระยะเวลาที่ใช้ ในทางตรงกันข้ามรัฐเป็นกลางก็มีสิทธิในการซื้อขายเป็นที่จะยืดหรือใช้สิ่งที่มาจากคืนแทนคู่สังคม โดยเสียค่าสินใหม่ทดแทนเรือนกัน

3. สิทธิเกี่ยวกับการค้าขายระหว่างรัฐเป็นกลางด้วยกันเอง และระหว่างรัฐเป็นกลางกับรัฐคู่สังคม

สิทธิในการค้าขายระหว่างรัฐเป็นกลางด้วยกันเองย่อมไม่เกิดปัญหาอย่างใดแต่การค้าขายกับคู่สังคมของรัฐเป็นกลางนั้น อาจจะส่งผลกระเทบกระเทือนในด้านการทำสังคมของรัฐคู่สังคมโดยปกติคู่สังคม ก็ต้องพยายามทำลายสินค้าทุกอย่างที่จะส่งไปให้ฝ่ายศัตรู ในทางกฎหมายแล้วรัฐเป็นกลางมีสิทธิค้าขายกับคู่สังคมได้ แต่ไม่มีสิทธิส่งเรือบนหิร่อง อารุณยุทธปัจจัยใด ๆ ให้แก่คู่สังคม ทั้งนี้กฎหมายห้ามเฉพาะรัฐที่เป็นกลางเท่านั้น แต่เพลเมืองของรัฐเป็นกลางมีสิทธิที่จะกระทำการค้าขายได้แม้ว่าจะเป็นการส่งอาชญาภัยที่นำไปให้ฝ่ายคู่สังคมซึ่งบุคคลเหล่านี้กระทำโดยเสียงกัยของตนเอง ชนค้าอาจถูกคู่สังคมขึ้น มาตรา 7 ของอนุสัญญากรุงเอกได้ระบุว่าการกระทำการของพลเมืองดังกล่าวไม่ผูกพันความรับผิดชอบของรัฐเป็นกลาง

อนุสัญญากรุงโซลันบันที่ 5 ค.ศ.1907 เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองและรัฐเป็นกลาง ในสังคมทางบกนั้นหมายประเทศไม่ได้ให้สักขีบันทึก เช่น อังกฤษ และระหว่างสองครัมโลกครั้งที่ 1-2 ก็ได้มีการลงมติหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา เพราะมาตรา 20 ของอนุสัญญาได้ระบุว่า ข้อความในอนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับแก่คู่สัญญา เฉพาะคู่สังคมเป็นคู่สัญญาในอนุสัญญานั้น จะนั้นถ้าคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้เป็นคู่สัญญา อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่ผูกพันที่จะปฏิบัติความซึ่งทำให้การบังคับให้คู่สังคมปฏิบัติตามอนุสัญญานั้นไม่ได้ผลเท่าที่ควร แต่ก็พบได้ว่ามีคุณค่าในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศ

ความเป็นกลางในสหคุรมาทางทะเล

ให้มีการกล่าวถึงหลักเกณฑ์ที่คุ้มครองความสามารถจับเรือหรือต้นค้าของประเทศเป็นกลางใน Consolato del Mare (ค.ศ.1371) ซึ่งก่อตั้งประเทศท่าเรือเมืองนัมบันเป็นกฎหมายที่ในการทำสหคุรมาทางทะเล และหลักการเกี่ยวกับการจับเรือและต้นค้าของประเทศคัตตู โดยระบุว่าต้นค้าหัวรุ่งทุกชนิดเรือชาติเป็นกลาง อาจจะถูกจับได้ และต้นค้าชาติเป็นกลางก็รับไม่ได้ แต่ถ้าเป็นของชนชาติตัตตู ก็รับได้ ซึ่งหมายถึงการจับทรัพย์เช่นนั้น มีคือเจ้าของสินค้าหรือเจ้าของเรือเป็นสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงสินค้านั้นจะอยู่บนเรือชาติเป็นกลางหรือไม่ หลักการดังกล่าวที่กำหนดไว้ใน Consolato del Mare ได้ถูกยึดถือเป็นหลักปฏิบัติจากคุ้มครองสิ่งของกันมาจนถึงค.ศ.1538 ซึ่งฝรั่งเศสได้กำหนดหลักเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาว่าคุ้มครองมิใช้ที่ยึดทั้งเรือของชาติเป็นกลางและต้นค้าหัวรุ่งที่อยู่บนเรือนั้น รวมทั้งสินค้าชาติเป็นกลางอยู่บนเรือหัวรุ่ง ซึ่งนับได้ว่าเป็นการริบอนสิทธิและผลประโยชน์ของรัฐเป็นกลางอย่างมาก กลุ่ม Hanseaticue (เมืองการค้าซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเยอรมัน เช่น ชัมเบอร์กสตูลโคโลญ และเมืองอื่น ๆ รวมกันประมาณ 64 เมือง ในปลายศตวรรษที่ 15) ไม่เห็นด้วยกับหลักการของฝรั่งเศส กลุ่มนี้ได้ประการศหลักการในปี ค.ศ.1615 โดยยึดถือกฎหมายว่าคุ้มครองไม่สามารถจับกุมสินค้าหัวรุ่งบนเรือของกลุ่ม Hanseaticue ได้หลังจาก ค.ศ.1654 ถึง 1780 หลักการดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปสู่นิติสัญญาซึ่งทำกันในระหว่างประเทศต่าง ๆ ในญี่ปุ่น เช่น สนธิสัญญาระหว่างฝรั่งเศส-สเปน ใน ค.ศ.1659 ฝรั่งเศส-เดนมาร์ค ค.ศ.1663 ฝรั่งเศส-โปรตุเกส ค.ศ.1667 ฝรั่งเศส-สวีเดน ค.ศ.1672 และอังกฤษ-ซอฟแลนด์ ค.ศ.1713 ได้ยึดถือหลักการในการจับกุมสินค้าและเรือใหม่โดยต้องการมิใช้ของเรือเป็นสำคัญ เรือชาติเป็นกลางที่อ้างว่าคุ้มกันสินค้าหัวรุ่ง หมายถึงคุ้มครองไม่สามารถยึดสินค้าหัวรุ่งอยู่บนเรือชาติเป็นกลางได้ ถ้าสินค้าชาติเป็นกลางอยู่ในเรือหัวรุ่ง คุ้มครองมิใช้ที่รับได้ ในศตวรรษที่ 18 อังกฤษซึ่งมีเสน่หานุภาพทางทะเลได้พยายามที่จะขัดขวางการค้าขายของชาติเป็นกลางในนามสหคุรมาซึ่ง

อังกฤษเป็นคู่สัมภาระของชาติเป็นกลางต่างๆ จึงได้เสริมสร้างกำลังกองทัพของตน และรวมกุ่มกันเรียกว่า กุ่มชาติ เป็นกลางติดอาวุธ คัดเชอร์วินที่ 2 ของรัฐเชียงได้พิมพ์คำประกาศของกุ่มเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1780 ชี้ง กำหนดหลักการที่คู่สัมภาระจะต้องปฏิบัติคือ

1. ประเทศคู่สัมภาระจะต้องอนุญาตให้เรือของชาติเป็นกลาง เดินทางจากท่าเรือแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งได้ และสามารถฝ่าชายฝั่งของรัฐคู่สัมภาระได้โดยไม่ต้องหยุด

2. คู่สัมภาระไม่มีสิทธิปิดลินค้าศัตรูที่อยู่บนเรือของชาติเป็นกลาง เว้นแต่สินค้าต้องห้าม

3. สำหรับการกำหนดชนิดของสินค้าต้องห้าม เป็นไปตามที่ระบุ ในสนธิสัญญาระหว่างรัฐเชียง-อังกฤษ ลงวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ.1766

4. การปิดอ่าวต้องเป็นผล

5. กฎดังกล่าวข้างต้นจะใช้เป็นหลักในการพิจารณาคดีในศาล ทรัพย์เชลย

อังกฤษไม่ยอมรับรู้หลักการของกุ่มเป็นกลางติดอาวุธดังกล่าว ข้างต้น ต่อมาใน ค.ศ.1800 พระเจ้า Paul ที่ 1 ของรัฐเชียง ได้ทำสนธิสัญญา กับสวีเดน เดนมาร์คและปรัสเซีย โดยนำหลักการที่ประกาศโดยแพทย์ชาเริน ที่ 2 มาระบุไว้ในสนธิสัญญาและเริ่มหลักการใหม่ ความว่าถ้าเรือสินค้ามี เรือนกุ่มกันคู่สัมภาระไม่มีสิทธิตรวจสอบตัวและเรือสินค้า ถ้าหากผู้บังคับการเรือรับ บันยันว่าไม่มีสินค้าต้องห้ามในเรือสินค้า หลังจากพระเจ้า Paul ที่ 1 ถึง แก่กรรม อังกฤษได้เชิญสัญญาทางทะเลกับรัฐเชียงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ.1801 ได้ยกเลิกหลักการเกี่ยวกับเรือชาติเป็นกลางคุ้มครองสินค้าศัตรู และกำหนดหลักการขึ้นใหม่ดังนี้

1. เรือชาติเป็นกลางสามารถเดินอย่างอิสระไปยังท่าหรือฝั่งของรัฐคู่สัมภาระ

2. สินค้าบนเรือชาติเป็นกลางจะไม่ถูกจับ ยกเว้นสินค้าต้องห้าม และสินค้าศัตรูสินค้าที่ซื้อมาจากประเทศศัตรูและบรรทุกบนเรือชาติเป็น กกลางจะไม่ถูกจับกุ่ม

3. ชนิดและประเภทของสินค้าต้องห้ามเป็นไปตามที่ระบุไว้ใน
สนธิสัญญาที่ทำกันระหว่างอังกฤษ-รัสเซีย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1797
4. การปิดอ่าวต้องเป็นผล
5. เรือชาติเป็นกลางที่ถูกจับ จะต้องถูกดำเนินคดีโดยไม่ซักซ้าย
สนธิสัญญาดังกล่าวไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ เพราะอังกฤษไม่ยอม
ปฏิบัติตามอีก

ในระหว่างสองครามไฮเมีย (ค.ศ.1854-1856) นำไปเลียนที่ 3 ได้
ทำความตกลงกับอังกฤษและประกาศหลักการเกี่ยวกับการสองครามทะเล
เมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ.1854 ซึ่งกำหนดห้ามให้รัฐคู่สัมภารามออกใบ
อนุญาตให้เรือเอกชนขับเรือสินค้าต่ำกว่ากำหนดหลักเกณฑ์ว่าการปิดอ่าวต้อง^{เป็นผล} และเรือชาติเป็นกลางคุ้มกันสินค้าต่ำกว่า สินค้าชาติเป็นกลางบนเรือ
ต่ำกว่าไม่ถูกจับ

ภายหลังสองครามไฮเมีย ได้มีการประชุมที่ปารีส ระหว่าง
ฝรั่งเศส อังกฤษ รัสเซีย ตุรกี ออสเตรีย และได้มีประกาศกรุงปารีส
ค.ศ.1856 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความเป็นกลางในสองครามทางทะเล
โดยระบุว่า

1. ยกเว้นกรณีการอนุญาตให้เรือของเอกชนทำการค้าอาชญากรรมให้ได้
รับอนุญาตจากรัฐคู่สัมภารามให้ทำการจับเรือสินค้าต่ำกว่า (ระบบ Privateering)
2. สินค้าต่ำกว่าบนน้ำเรือของชาติเป็นกลาง จะไม่ถูกจับถุบยกเว้น
สินค้าต้องห้าม
3. สินค้าชาติเป็นกลางบนน้ำเรือต่ำกว่า จะไม่ถูกรับยกเว้นสินค้า
ต้องห้าม
4. การปิดอ่าวต้องเป็นผล หมายถึงจะต้องมีกำลังเพียงพอที่จะ
ห้ามการเข้าไปยังชายฝั่งต่ำกว่าได้อย่างแท้จริง
5. การกำหนดประเภทสินค้าต้องห้ามอยู่ในดูชอบพินิจของคู่สัมภาราม
6. คู่สัมภารามจะปฏิเสธสินค้าชาติเป็นกลางบนน้ำเรือชาติเป็นกลางไม่ได้
หลักการในประกาศกรุงปารีสได้รับการปฏิบัติจากคู่สัมภาราม
เป็นระยะเวลาหนาน แม้ว่าสเปนและสหราชอาณาจักรจะไม่ยอมรับรองประกาศ

กรุงปารีสตั้งก่อว่า (สมรชต้องการให้เพิ่มเติมหลักการให้ความคุ้มครอง
ทรัพย์สินของเอกชนก่อว่าคือ ทรัพย์สินของเอกชนของคู่สังคมจะไม่ถูก
จับยกเว้นศินค้าต้องห้ามในประภาคกรุงปารีส แต่ประเทศอื่นไม่เห็นพ้อง
ด้วย) ระหว่างสังคมไม่ได้ก่อตั้งก่อว่าให้ถูกละเมิดโดย
คู่สังคมทั้งฝ่ายเยอร์มันและฝ่ายตั้มพันธ์มิตร

หลังจากประภาคกรุงปารีส ลิกซ์และหน้าที่ของรัฐเป็นกล่องและถู
สังคมไม่ได้ถูกกำหนดอย่างชัดเจนในอนุสัญญากรุงเชก ฉบับที่ 13 ค.ศ.1907
ว่าด้วยลิกซ์และหน้าที่ของชาติเป็นกล่องในสังคมทางทะเล

หน้าที่ของคู่สังคมในสังคมทางทะเล

หน้าที่ของคู่สังคมตามที่กำหนดอนุสัญญากรุงเชก ฉบับที่ 13
อาจจำแนกออกได้เป็น 3 ประการคือ

1. รัฐคู่สังคมจะต้องไม่ปฏิบัติการสังคมในฝ่าน้ำอาณาเขต
ของประเทศเป็นกล่องซึ่งรวมทั้งการจัน ตรวจค้น และนำเรือเข้ายเข้ามา
ในฝ่าน้ำของประเทศเป็นกล่องด้วย

2. รัฐคู่สังคมมีหน้าที่จะต้องเคารพต่อระบบทามกฎหมาย
ภายในของรัฐ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการที่เรือของรัฐ
คู่สังคมเข้าไปในฝ่าน้ำอาณาเขต หรือท่าของประเทศเป็นกล่อง

3. รัฐคู่สังคมจะต้องลงทะเบียนที่จะใช้ฝ่าน้ำหรือท่าของรัฐเป็น
กล่อง เป็นฐานปฏิบัติการโฉนดรัฐต่อ

1. รัฐคู่สังคมจะต้องไม่ปฏิบัติการสังคมในฝ่าน้ำอาณาเขต
ของประเทศเป็นกล่อง เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า คู่สังคมจะต้องเคารพ
อ่อนน้อมถີ่โดยของรัฐเป็นกล่องจะกระทำการสังคม เช่น โฉนดเรือข้าศึก
หรือจับเรือหรือตรวจค้นเรือตัวรุ ในฝ่าน้ำของประเทศเป็นกล่องไม่ได้ถือ
ว่าละเมิดความเป็นกล่อง มาตรา 1 อนุสัญญากรุงเชกได้ระบุว่าคู่สังคม
มุกพันจะต้องเคารพในอ่อนน้อมถີ่โดยของรัฐเป็นกล่องและลงทะเบียนที่จะไม่
กระทำการ อันอาจเป็นการละเมิดความเป็นกล่องในฝ่าน้ำอาณาเขตของ
รัฐเป็นกล่องและในมาตรา 2 ก็ได้กำหนดว่าการปฏิบัติการต่อตู้ รวมทั้งการ
จับและใช้ลิกซ์ในการค้นโดยเรือของคู่สังคมในฝ่าน้ำของประเทศ

เป็นกลาง เป็นการละเมิดความเป็นกลาง นอกจากนั้นในประการความเป็นกลางของรัฐอเมริกา ค.ศ.1940 ก็ได้ระบุห้ามการกระทำดังกล่าวไว้ เช่นเดียวกัน แต่ในทางปฏิบัติตามประวัติศาสตร์มีการละเมิดกันอยู่เสมอ ในสหคุรุณระหว่างรัสเซียกับญี่ปุ่น ญี่ปุ่นได้ทำการโจมตีและจับเรือรัสเซียชื่อ Varyag และเรือ Korelets ในกาฬสี เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1904 และจับเรือรัสเซีย Reshitelnii ในท่าประเทศซึมเมื่อวันที่ 10 ติงหาคม ค.ศ.1904 ระหว่างสหคุรุณโลกครั้งที่ 1 อังกฤษได้โจมตีเรือลาดตระเวนเยอรมัน Dresden ที่ลี้ภัยเข้าในหมู่เกาะซิลี Juan-Fernandez ซึ่งอยู่ในภาคใต้น้ำชิลี เมื่อวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ.1915 เรือปราบเรือต่าน้ำเยอรมัน G-132 ได้จมเรือต่าน้ำอังกฤษ ในเขตฝ่านน้ำเดนมาร์ก เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม ค.ศ.1915 การสู้รบระหว่างเรือรบเยอรมัน และเรือลาดตระเวนรัสเซียที่เกาะ Gotland ในฝ่านน้ำสวีเดน เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ.1915 ในระหว่างสหคุรุณโลกครั้งที่ 2 เรือต่าน้ำเยอรมันโจมตีเรือสินค้าในฝ่านน้ำของประเทศเป็นกลางหลายครั้ง ทางฝ่ายสัมพันธมิตรก็ได้มีการละเมิดเช่นกัน เรืออังกฤษ Cossack ได้เข้าไปในฝ่านน้ำของรัสเซีย เพื่อปิดป้องอุกอาจเรืออังกฤษที่ถูกขับบนเรือรบ Altmark ของเยอรมันเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1940 และเรือต่าน้ำรัสเซียโจมตีเรือสวีเดนในฝ่านน้ำสวีเดน เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ.1942 นอกจากนั้นรัฐคุรุณต้องลงคะแนนที่จะทำการจับกุมเรือหรือตรวจค้นเรือในฝ่านน้ำอาณาเขตของรัสเซียเป็นกลาง (12 ในสหภาพ) ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนภายใต้อำนาจของรัสเซียเป็นกลาง ทั้งนี้รัฐคุรุณสามารถอาจจะกระทำการได้ถ้าโดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ฝ่านน้ำอาณาเขตของประเทศเป็นกลางได้กลับเป็นดินแดนที่ทำสหคุรุณกันโดยรัสเซียเป็นกลางได้ปล่อยประะระเบยให้เป็นเช่นนั้น ในการนี้ที่มีการจับกุมเรือในฝ่านน้ำของประเทศเป็นกลาง ประเทศคุรุณคุรุณที่จับกุมจะต้องยอมปล่อยเรือที่จับกุมโดยมีขอบเขตเมื่อประเทศเป็นกลางคัดค้าน และร้องขอให้ปล่อย ศาลสูงอังกฤษได้พิพากษาเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน ค.ศ.1916 เกี่ยวกับเรือนอร์เวย์ Bangor ถูกจับเมื่อวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ.1915 ในช่องแคบ Magellan ว่าไม่สามารถพิพากษាប่อนยอมเรือที่ถูกจับด้วยเหตุผลเพียงว่า การจับได้กระทำการในฝ่านน้ำอาณาเขตของรัสเซียเป็นกลาง แต่จะปล่อยถ้าประเทศ

เป็นกล่องตัดค้านและขอให้รัฐยุท่วงครามที่ขับปล่องเรือและถูกเรือด้วย เสียเรือที่ถูกจับนั้นยังอยู่ในอำนาจศาลของรัฐเป็นกล่อง เป็นหน้าที่ของรัฐเป็นกล่องจะใช้มาตรการปล่อยเรือเชลยพร้อมทั้งถูกเรือเป็นอิสระ และกักกุมเรือและถูกเรือที่ทำการระเบิดไว้

การนำเรื่องเชลยเข้ามาในท่าของรัฐเป็นกลาง โดยหลักการแล้ว รัฐคู่สังคมไม่มีสิทธินำเรื่องเชลยซึ่งมัวว่าไม่ได้จับใน่านน้ำอาณาเขตของ รัฐเป็นกลางเข้ามาในท่าของรัฐเป็นกลาง แต่มีเหตุยกเว้นในการณ์ดังต่อไปนี้

- ก. เนื่องจากเหตุผลที่ไม่สามารถเดินเรือได้
ข. เหตุผลเกี่ยวกับสภาพดินพื้นาบกราก
ค. เพื่อจิมเข้าสู่เพลิงหนืออเมริกา

และจะต้องเรียบออกไปปีกันที่เหตุผลที่ทำให้เรื่องนี้ต้องเข้ามาหมัดไป ถ้าไม่ออกไปรัฐเป็นกลางจะต้องออกค่าสั่งให้ออกไปกันที่ ถ้าไม่ปฏิบัติตามรัฐเป็นกลาง อาจใช้มาตรการปลดอยเรือเชลยและถูกเรือเป็นอิสระ และกักกุมตัวทบทวนแต่คู่สัมภาระผู้บังคับเรือเชลยนั้นไว้ เรือเชลยที่ถูกนำมายังท่านของรัฐเป็นกลาง โดยมิใช่โดยเหตุดังกล่าวข้างต้น เช่น เพื่อทดสอบ การจับกุมจะต้องถูกปลดอยเป็นอิสระทันที ระหว่างทางครามโลกครั้งที่ 1 เรือสายพานะเมอร์มันได้จับเรือสินค้าอังกฤษ Appam ที่ 130 ในสั่งห่างจาก Madere (เกาะในโปรตุเกส) และนำไปที่สำนักงานของเมอร์ก้า เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1916 ซึ่งขณะนั้นเมอร์ก้ามายังเป็นกลางอยู่สหราชอาณาจักรได้กักตัวเจ้าหน้าที่เมอร์มันไว้ และศาลสหราชอาณาจักรตัดสินใจว่าเรือ Appam เป็นอิสระ เพราะเมอร์มันนำเรือเชลยมายังท่านของรัฐเป็นกลางโดยมิได้มีเหตุผลเกี่ยวกับติดพื้นอากาศ หรือขาดแคลนเรื่องเพลิง หรือเสบียง ซึ่งเป็นการขัดกับอนุสัญญากรุงเบก มาตรา 21 ระหว่างทางครามโลกครั้งที่ 2 เจ้าหน้าที่เมอร์เวียได้ปล่อยเรือเมอร์ก้า City of Flint ซึ่งถูกเมอร์มันขับและนำมามาที่ท่า Haugesund ในนอร์เวย์เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 1939

2. รัฐคู่สังคมมีหน้าที่จะต้องเคารพต่อระบบที่เป็นมาตรฐานทางกฎหมายในของรัฐหรือมาตรฐานทางระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการที่เรื่องนอง รัฐคู่สังคมเข้าไปในผ่านหน้าอาณาเขตหรือท่าของประเทศเป็นกลาง

รัฐเป็นกลางมีลิทธิ์ที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เรียนรู้ของคู่สังคม เข้ามาในฝ่านน้ำอาณาเขต หรือห้ามของรัฐเป็นกลางได้ เพราะถือว่าฝ่านน้ำอาณาเขตเป็นส่วนหนึ่งของคินเดนซ์อยู่ใต้อธิปไตยของรัฐเป็นกลาง แต่ถ้าจะห้ามหรือวางเงื่อนไขหรือข้อจำกัด มาตรา 9 ของอนุสัญญากำหนดว่า จะต้องใช้บังคับแก่คู่สังคมทั้ง 2 ฝ่าย อย่างเพียงพอตามหลักการเกี่ยวกับความเป็นกลางแต่ถ้าเรื่องของคู่สังคมฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อนั้นก็เป็นรัฐเป็นกลาง หรือจะเมิดความเป็นกลาง รัฐเป็นกลางอาจจะสั่งห้ามไม่ให้เข้ามาได้ การวางเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการเข้ามาในฝ่านน้ำอาณาเขตของรัฐเป็นกลาง อาจจะห้ามเรียนรู้ห้ามเฉพาะเรื่องด้านน้ำ เป็นที่ฝ่าสังเกตว่าอนุสัญญากรุงเทพฯ ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องด้านน้ำ เมื่อเริ่มมีการใช้เรือด้านน้ำในระหว่างสังครวมไอกครั้งที่ 1 ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ขอร้องชาติเป็นกลางมิให้ออนุญาตเรือด้านน้ำเข้าไปในฝ่านน้ำของตน แต่เมริกาไม่เห็นด้วย และอนุญาตให้เรือด้านน้ำเข้าไปในฝ่านน้ำได้เช่นเดียวกับเรือรบ ดูเป็นได้เคยยอมให้เรือด้านน้ำเยอรมัน U-35 เข้าไปในท่าและต่อมานี้ใน C.C. 1917 ก็ได้สั่งห้าม นอร์เวย์และสวีเดนในปี C.C. 1916 ก็ไม่ยอมอนุญาตเช่นเดียวกัน ในระหว่างสังครวมไอกครั้งที่ 2 รัฐเป็นกลางพยายามประท้วง เช่น อเมริกา อาร์เจนตินา เม็กซิโก อิสกัคอร์ สวีเดน นอร์เวย์ ตุรกี ก็ไม่ยอมให้เรือด้านน้ำเข้าไปในฝ่านน้ำอาณาเขตของตน

มาตรา 10 อนุสัญญากรุงเทพฯ กำหนดว่า ความเป็นกลางของรัฐไม่ถือว่า ถูกจะเมิด เมื่อเรียนรู้ของประเทศไทยคู่สังคม และเรื่องเชลยของตนเดินทางผ่านไปอย่างธรรมดายในฝ่านน้ำของรัฐเป็นกลาง แต่รัฐเป็นกลางก็อาจจะห้ามมิให้ผ่านได้ การที่เรือรบและเรือเชลยผ่านในฝ่านน้ำของรัฐเป็นกลางจะต้องไม่ทำให้เกิดการต่อสู้ และระบุระยะเวลาที่ผ่านต้องเป็นการผ่านอย่างธรรมดายไปใช้รัฐบาลนานา民族กิจกรรมระหว่างเวลาปกติ ตามความจำเป็นในการเดินเรือ ในระหว่างสังครวมไอกครั้งที่ 2 เรือรบอังกฤษ Cossack ได้ใจมีเรือเยอรมัน Altmark เพื่อปิดคลื่นอยเชลยศึกอังกฤษในฝ่านน้ำอังกฤษ และนอร์เวย์ได้ตัดค้าน ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเรือ Altmark ได้อำตันฝ่านน้ำนอร์เวย์เพื่อทดสอบการขับกุมและได้เข้ามาในฝ่านน้ำนอร์เวย์ เมื่อวันที่ 14

กุมภาพันธ์ ค.ศ.1940 ได้ถูกเรียกวังกทุชใจนต์เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ซึ่งถ้า เรียกเยอร์มันใช้เวลาแล่นอย่างธรรมชาติคงจะออกจากร้านหน้าอนุเวลย์ก่อน หน้านี้ การกระทำของเรียกเยอร์มันไม่เข้าหลักเกณฑ์การผ่านอย่างธรรมชาติ ตามความหมายในมาตรฐาน 10 ของอนุสัญญา แต่ถ้าเป็นช่องแคบที่เชื่อมทะเล หลวง 2 แห่งนี้ถือว่าเป็นช่องทางสำคัญ แม้ว่าจะอยู่ในน่านน้ำประเทศเป็น กองกลาง เรียรบของคุ้ยสูงกรรมมีสิทธิ์ผ่านได้โดยเสรี เช่นเดียวกับกองกลางที่ ได้รับการกำหนดโดยสนธิสัญญาให้เป็นทางเดินเรือสำคัญ เช่น คลองสูเอช คลองปานามา หลักการที่ถือว่ารัฐเป็นกลางมีสิทธิ์อนุญาตหรือห้ามไม่ให้เรือ ของรัฐคุ้ยสูงกรรมเข้ามาในน่านน้ำอาณาเขตของรัฐได้นั้นเพิ่งได้รับการรับรอง โดยอนุสัญญากรุงเทพฯ เมื่อครั้งก่อนถือว่าคุ้ยสูงกรรมมีสิทธิ์เข้ามาในน่านน้ำ หรือท่านของประเทศเป็นกลางได้ แม้ว่าจะไม่ใช่โดยเหตุผลใดๆ ก็ตาม หลักการ ดังกล่าวได้ยึดถือปฏิบัติในสังคมกลางเมืองในอเมริกา เรื่องของฝ่ายเหนือ ได้เข้ามาอยู่ในน่านน้ำที่ Cherbourg ในฝรั่งเศสถึง 4 เทือนระหว่าง สมรภูมิ ค.ศ.1870 เรียกเยอร์มัน Hansa ได้เข้ามาถือกิจการที่เกาะ Azores ใน โปรตุเกสจนกระทั่งเลิกสูงกรรม สำหรับเงื่อนไขให้เรือของคุ้ยสูงกรรมเข้า มาในน่านน้ำประเทศเป็นกลางนั้น ได้มีการยึดถือปฏิบัติแยกต่างหากไปเป็น 2 ฝั่งดังนี้

ฝั่งซ้ายฝรั่งเศสมุ่งให้เรือคุ้ยสูงกรรมเข้ามาอยู่ในน่านน้ำหรือท่านของ ชาติเป็นกลางโดยไม่มีกำหนด แต่ไม่ว่อนไปที่ร้าว

1. เรือของคุ้ยสูงกรรมจะต้องคำนึงถึงพื้นที่ภัยพ่อของฝ่ายศัตรู

2. จะต้องไม่ถือโอกาสเพิ่มวัดอุดุสูงกรรม เพิ่มกำลังพลครบหรือ รับสมควรทหารอาสาสมัครแม้ว่าจะเป็นบุคคลในสัญชาติของตนเองก็ตาม

3. ต้องระบุเงื่อนไขที่ชัดเจนที่สุดของ รัฐคุ้ยสูงกรรมและต้องไม่ออกไปอย่างรีบเร่งเพื่อใจที่เรือข้าศึก อาทิเช่น พอดีนเรืออีกฝ่ายหนึ่งออกไปก็รีบออกจากท่าเพื่อความไม่โใจดี

ฝั่งขวาสักขีอังกฤษ อนุญาตให้เรือคุ้ยสูงกรรมอยู่ในน่านน้ำหรือท่า

1. ไม่เกิน 24 ช.ม. หลังจากเสร็จการซ้อมแซมแล้ว

2. สามารถจะบรรยายอาหารและเครื่องเพิ่งได้ในจำนวนจำกัด
เพียงพอที่จะไปถึงท่าเรือที่ใกล้ที่สุดของรัฐ

3. จะนำบรรยายเครื่องเพิ่งและอาหารในท่าเดียวกันอีกที่ต้องเสบ
ก้าหนด 3 เดือนแล้ว

สมมติศัญญาของประเทคนางประเทคได้มีดังต่อไปนี้ เช่น
ศัญญาระหว่างเดนมาრ์ค ซอลล์ฟอนด์ วันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ.1701 ในศาลราช
ที่ 19 ประเทศส่วนใหญ่ได้รับรองหลัก 24 ช.ม. ของอังกฤษเป็นแนวทางปฏิบัติ

หลักการของมรังสेशและอังกฤษได้มีดังต่อไปนี้ เช่น
เมริกา ค.ศ.1898 ในทางการมรังส์เชีย-ญี่ปุ่น ค.ศ.1904 มาตรา 12 อนุสัญญา
กรุงเชกได้มีดังต่อไปนี้ ได้ระบุว่า ถ้าไม่มีกฎหมายของรัฐเป็นกลาง
ก้าหนดให้เป็นอย่างอื่น เรื่องของคู่สัมภาระจะอยู่ในท่าเรือหรือในนานั้น
ของประเทศเป็นกลางเกินกว่า 24 ช.ม. ไม่ได้ เว้นแต่กรณีที่ก้าหนดโดย
อนุสัญญานี้ ซึ่งมาตรา 14 ได้กล่าวว่าเรื่องของคู่สัมภาระสามารถเดิน
เวลาเดินทางออกไปจากก้าหนดรัฐจะเวลาตามกฎหมายได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุ
เนื่องมาจาก

1) ความเสียหายที่เรือได้รับ หรือ 2) จากสภาพดินพื้นที่อากาศ และ
จะต้องออกจากท่าโดยมีชักข้าม เมื่อสาเหตุดังกล่าวหมดสิ้น แต่ถ้าจ้ากเวลา
ดังกล่าวไม่ใช้บังคับแก่เรือที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสถานท่า วิทยาศาสตร์ มนุษยธรรม

หลัก 24 ช.ม. ที่อนุญาตให้แก่เรือบนของคู่สัมภาระต้องนานนี้
หรือท่าของประเทศเป็นกลาง จะนำมาใช้บังคับก็ต่อเมื่อไม่มีกฎหมายภายใน
ของรัฐเป็นกลางระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถ้ากฎหมายภายในระบุให้เวลานานกว่า
นั้น เรื่องคู่สัมภาระมีลักษณะได้ระหว่างสัมภาระโลกครั้งที่ 1 ประเทศเป็น
กลางก็ได้มีดังต่อไปนี้ 24 ช.ม. เป็นส่วนใหญ่ แต่บางประเทศ เช่น บรัสเซล
ลุรุกวัย ซึ่งก้าหนดรัฐจะนานกว่า ถึงกระนั้นก็ได้หลักดังกล่าวก็ได้ถูก
ยกเมื่อคู่สัมภาระ เนื่องเรื่องเยอร์มัน 7 ถ้าได้เข้าไปจอดในนานนี้ถือกว่า
24 ช.ม. และยังถือโอกาสสะสมอาหารและอาชีวอิทธิพล รัฐบาลต้องได้คัดค้าน
แต่เยอร์มันได้ต้องบ่าว่า เยอร์มันได้คัดค้านในที่ประชุมกรุงโซร์ว่างร่าง
หลักเกณฑ์ดังกล่าวในอนุสัญญากรุงเชก เพราะฉะนั้นเยอร์มันไม่จำเป็น

ต้องปฏิบัติตาม ระหว่างทางสหภาพไม่ครั้งที่ 2 เรือนรากครึ่งบินอังกฤษ Illustrious ก็ได้จอดในท่าอเมริกา Norfolk ถึง 4 เดือนเพื่อทำการซ่อมแซม ประเทศเป็นได้ช่วยเหลือฝ่ายเยอรมันโดยยอมให้เรือได้น้ำ 2 ลำอยู่ท่าสเปน ถึง 40 วัน เรือนของคุ่สหภาพที่รู้เป็นกลางอนุญาตให้เข้ามาในน่านน้ำ ยอมได้รับสิทธิสภาพนอกราชนาเบนเดียวกับเรือนของรู้ในน่านน้ำของ รู้ต่างประเทศซึ่งมีผลว่า เชลยศึกของเรือนยังไม่เป็นอิสระ

ถ้าถึงกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายที่เรือนจ้าเป็นต้องออกและ ไม่มีเหตุดังกล่าวข้างต้นที่จะเดือนการเดินทางออกไป รู้เป็นกลางอาจจะ ขับกุมเรือและถูกเรือไว้ได้ ตามมาตรา 24 ของอนุสัญญาระบุว่า ถ้าแม้ว่า รู้เป็นกลางได้แจ้งให้เรือนของคุ่สหภาพออกไปจากท่าหรือผ่านน้ำแล้ว แต่เรือนของคุ่สหภาพก็ยังไม่ยอมออกไปทั้งที่ไม่มีสิทธิจะอยู่ได้อีก รู้เป็น กลางมีสิทธิจะปฏิบัติการที่เห็นว่าจ้าเป็น เพื่อทำให้เรือนนั้นไม่สามารถออก ศูนย์ได้ต่อไปตามเหตุที่สหภาพยังไม่สงบ และผู้บังคับการเรือจะต้อง อ่านว่าความสงบให้มีการปฏิบัติตามมาตรการนั้น เมื่อเรือนของคุ่ สหภาพถูกกักกุมโดยรู้เป็นกลาง นายทหารและถูกเรือจะถูกกักกุมเช่นเดียวกัน นายทหารและถูกเรือที่ถูกกักกันอาจถูกให้อภัยในเรื่องของคน หรือ เรือล่าอาบน้ำเรือนพื้นดินและอาจถูกกำหนดให้อภัยภายใต้ข้อจำกัดซึ่งจ้าเป็น บางประการ อย่างไรก็ตามจะต้องเหลือทหารจำนวนพอสมควรที่จ้าเป็น ในการคุ้มครองเรือ นายทหารอาจถูกปล่อยให้เป็นอิสระ ถ้าให้คำมั่นด้วย ว่าจะจ้าไม่ออกจากประเทศเป็นกลางโดยไม่ได้รับอนุญาต ในกรณีที่เรือ ถูกกักกุมสิทธิสภาพนอกราชนาเบนของเรือก็หมดไป เชลยศึกบนเรือก็จะต้อง ถูกปล่อยเป็นอิสระทันที เชลยศึกที่อยู่บนเรือของคุ่สหภาพนอกน่านน้ำ อาจนาเบนของประเทศเป็นกลาง ถ้าสามารถมาถึงฝั่งของประเทศเป็นกลาง ได้ซึ่งอาจจะเป็นโดยเรือตัวถูกใจมีและจนลง เชลยศึกได้มาถึงฝั่งของรู้ เป็นกลางด้วยคนเอง หรือเรือตัวของชาติเป็นกลางช่วยไว้ หรือเชลยศึก ได้กระโจนน้ำหนีจากเรือซึ่งกำลังอยู่ในทะเล และมาถึงฝั่งของรู้เป็นกลาง ในกรณีเช่นนี้ก็เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในสหภาพทางน้ำ เชลยศึกที่มาถึง ย่อมเป็นอิสระ รู้เป็นกลางจะต้องปล่อยให้เชลยศึกออกนอกราชนาเบนของประเทศตาม

ที่เข้าต้องการ นอกจากเชลยศึกต้องการขออาศัยอยู่และรัฐเป็นกลางยินยอม
ก็อาจจะกักกันด้วยได้

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 อเมริกาเคยกักกุมเรือลาดตระเวน
เยอรมันที่ Newport-News เมื่อวันที่ 27 เมษายน ค.ศ.1915 ระหว่างสงคราม
โลกครั้งที่ 2 ศูรภ์ได้กักเรือรบฝรั่งเศสเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ.1941
และเรือต่าน้ำรัสเซียเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 1942 เรือเยอรมัน Tacoma ก็ได้
ถูกกักโดยอุรุกวัยเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.1940

3. คุ้งครามจะต้องลงเรือที่จะใช้ฟานน้ำหรือหัวของรัฐเป็นกลาง
เป็นฐานปฏิบัติการไม่ต้องรัฐตัว เช่น ติดตั้งสถานีวิทยุ-โทรเลข หรือเครื่องมือ
อื่นใดซึ่งใช้ในการสื่อสารกับกองทัพของตนบนบกหรือในทะเล มาตรา 5
อนุสัญญาให้ระบุห้ามไว้โดยชัดแจ้ง ในสังคามรัสเซีย-ญี่ปุ่น ค.ศ.1904-1905
เรือรบรัสเซียได้ใช้มีองท่าฝรั่งเศสเป็นที่รวมรวมกำลังเพื่อทำการสู้รบกับ
กองทัพเรือญี่ปุ่นซึ่งเป็นการกระทำที่มีข้อน

การซ้อมแซมเรือรบของคุ้งคราม คุ้งครามจะทำการซ้อมแซม
เรือรบในท่าของประเทศไทยเป็นกลางได้ก็เฉพาะเพื่อความปลอดภัยในการเดิน
เรือเท่านั้น มาตรา 17 อนุสัญญาห้ามมิให้คุ้งครามซ้อมแซมเพื่อเพิ่มอำนาจ
ในการรบ โดยเข้าหน้าที่ของรัฐเป็นกลางจะเป็นผู้พิจารณาว่าการซ้อมแซม
ต้องห้ามหรือไม่ และการซ้อมแซมจะต้องทำให้เสร็จสิ้นโดยมีชักชา ใบ
สังคามนอย่างไรในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1913 อังกฤษได้อনุญาตให้เรือ
Hamidieh อยู่ที่ท่านาเกะมอสตา 48 ช.ม. เพื่อซ้อมแซมการเดินทางที่เกิดจาก
พายุ ในวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ.1939 เรือประจัญบานเยอรมัน Admiral Graf-
Spee ซึ่งหลังจากได้ทำการสู้รบกับเรืออังกฤษได้เข้าไป停泊ในเมืองท่า
ม่อนเตวิเตโ เมืองหลวงของอุรุกวัยและขออนุญาตซ้อมแซมเรือ 15 วัน แต่
อุรุกวัยปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นการซ้อมแซมเพื่อเพิ่มอำนาจในการรบผิด
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 อนุสัญญากรุงเทพ เรือเยอรมันจึงต้อง
ออกจากท่าในเวลา 72 ช.ม. ต่อมาได้จมด้วองในวันที่ 17 ธันวาคม เพราะ
ไม่ต้องการถูกทำลายโดยเรือรบอังกฤษหลายลำที่รอใจมื้ออยู่

การเดินนำมันเชือเพลิงเรื่องราวของคุ้สุกรรมในเมืองท่าของชาติ เป็นกล่อง มาตรา 19 อนุสัญญาระบุว่าเรื่องคุ้สุกรรมจะสามารถดำเนินการได้นั่นนัน เชือเพลิงเฉพาะแต่เพียงท่าที่จะสามารถเดินทางกลับเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดของ รัฐ แต่ถ้าตามกฎหมายของรัฐเป็นกล่อง เรื่องจะรับถ่านหินได้ก็ต่อเมื่อ มาถึงท่าแล้ว 24 ช.m. ระยะเวลาที่เรืออยู่ได้จะต้องเดือนต่อไปอีก 24 ช.m. มีปัญหาว่ารัฐเป็นกล่องจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกให้เรื่องคุ้สุกรรม ได้เดินเชือเพลิงในท่าของประเทศเป็นกล่อง เพื่อให้เรื่องออกจากท่าไปได้ กายในกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่อังกฤษ-อเมริกา อิตาลี และสเปนได้มอบบัญชานี้ให้นักกฎหมายสเปน Yangas Messia เป็นผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินได้ข้อความว่าเรื่องที่เข้ามาในท่าของรัฐเป็นกล่องป้อมท้องปฏิบัติตาม ระเบียบภายในของรัฐ แม้แต่ในระบบการบันล่วนรัฐเป็นกล่องไม่จำเป็น ต้องอำนวยความสะดวกให้แก่เรื่องคุ้สุกรรมในการหาเสบบยังหรือเชือเพลิง มาตรา 20 ระบุว่าเรื่องราวของคุ้สุกรรมซึ่งได้เข้ามาเดินเชือเพลิงในเมืองท่า ของรัฐเป็นกล่องจะเข้าเดินเชือเพลิง ณ เมืองท่าใด ๆ ของรัฐเป็นกล่องนั้นอีก กายในระหว่าง 3 เดือนไม่ได้ การที่กำหนดไม่ให้คุ้สุกรรมสามารถเดิน เชือเพลิงในรัฐเป็นกล่องได้ปอย ๆ ก็เพื่อที่จะมิให้คืนแคนของรัฐเป็นกล่อง กลายเป็นฐานปฏิบัติการรับ ในกรณีเรือเดินค้าคุ้สุกรรมในท่ารัฐเป็นกล่อง ถือว่าเรือเดินค้าคุ้สุกรรมเข้าในเมืองท่าและฝ่าหน้าอาณาเขตได้ โดยไม่ปอย ในชั้นจ้ากัดเก็บยกเวลา 24 ช.m. เช่นเรื่องมีปัญหาเกี่ยวกับเรือเดินค้าติด อาวุธเพื่อบังกันตัวจะพิจารณาเข่นเรือเดินค้าหรือไม่ ตามความเห็นทั่วไปใหญ่ เห็นว่าเรือเดินค้าที่ติดอาวุธป้องกันตัวก็จะมีอนหนึ่งเป็นเรือเดินค้า เรือเดินค้า คุ้สุกรรมมีสิทธิที่จะอยู่ในท่าของรัฐเป็นกล่องโดยไม่จ้ากัดเวลา แต่จะต้อง ไม่ทำการสิ่งใดอันเป็นการละเมิดความเป็นกล่องของรัฐเป็นกล่องและปฏิบัติ ความระเบียบของรัฐเป็นกล่อง รัฐเป็นกล่องมีสิทธิที่จะบีบเรือเดินค้าของคุ้สุ กรรมมาใช้ได้เช่นเดียวกับเดินค้า แต่ต้องจ่ายค่าเดินทางแทน ระหว่าง สองครัมไม้กครั้งที่ 1 ไปรัฐเกสได้บีบเรือเดินค้าเยอร์มัน 72 ลำมาใช้ และ สนเป็นก็ได้ทำการบีบเรือเดินค้าเยอร์มัน 90 ลำ มาใช้เช่นกัน เพื่อเอาแทนเดิน ทางเดินค้าของไปรัฐเกสและสนเป็นที่ถูกเรือค้าน้ำเยอร์มันทำลายระหว่าง สองครัมไม้กครั้งที่ 2 กฎหมายลงวันที่ 6 มิถุนายน ศ.ค. 1941 ให้อนุญาตให้

สมรภูมิคือ ครอบครองเรือสินค้าต่างประเทศที่อยู่ในท่าเรือหรือฝั่งน้ำ
อาณาเขตสมรภูมิโดยจ่ายค่าทดแทน ซึ่งอเมริกาได้ทำการยึดเรือสินค้าฝ่าย
เยอรมัน 65 ลำ (เรือเดนマーค 35 ลำ อิตาลี 28 ลำ เยอรมัน 2 ลำ)

หน้าที่ของรัฐเป็นกลางในสังคมทางทะเล

หน้าที่ซึ่งรัฐเป็นกลางจำต้องปฏิบัติเมื่อเกิดสังคมที่กำหนดไว้
ในอนุสัญญากรุงเทพฯ ฉบับที่ 13 อาจแบ่งออกไป 2 ชนิด เช่นสังคมทาง
นกคือหน้าที่ในการละเว้นการกระทำบางอย่าง (Duties of Abstention) และ
หน้าที่ในการป้องกันการกระทำบางอย่าง (Duties of Prevention)

หน้าที่ในการละเว้นการกระทำบางอย่าง

เช่นเดียวกับหน้าที่ของรัฐเป็นกลางในสังคมทางบก รัฐเป็น
กลางจะต้องละเว้นการกระทำบางอย่างอันเป็นการช่วยเหลือคู่สังคมฝ่ายใด
ฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นการละเมิดหน้าที่ของรัฐเป็นกลางที่จะต้องปฏิบัติ หน้าที่
อันสำคัญของรัฐเป็นกลางในสังคมทางทะเลคือจะต้องไม่ถุงเก็บไว้ในการ
สังคมโดยการส่งเรือรบ กระisten หรือยุทธมัจฉัยใดๆ ให้แก่คู่สังคม
ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม จะโดยการให้เปล่าหรือขาย เช่า กีตาน รัฐเป็น
กลางจะกระทำมิได้ตามมาตรา 6 อนุสัญญาได้ระบุห้ามไว้ หลักข้อห้าม
ดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากสนธิสัญญาอันดังต่อไปนี้ อังกฤษ-อเมริกา,
เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ.1871 เกี่ยวกับคดี Alabama กล่าวคือในปี
ค.ศ.1862 เมื่อเกิดสังคมกลางเมืองอเมริกา อังกฤษตั้งตัวเป็นกลาง แต่
ได้รับรองฝ่ายได้เป็นคู่สังคม ต่อมาเรือรบฝ่ายได้ชื่อ Alabama สร้าง
และได้รับการติดอาวุธในเมืองท่าอังกฤษ และเรือลำนี้ได้ทำความเสียหายให้
แก่เรือของฝ่ายเหนือเป็นอย่างมาก เมื่อสังคมตั้นสุดยอดอเมริกาได้เรียกร้อง
ค่าเสียหายต่อรัฐบาลอังกฤษโดยกล่าวหาว่าอังกฤษไม่ปฏิบัติหน้าที่ของ
รัฐเป็นกลางจึงได้มีการทำสนธิสัญญาวางขึ้นดังที่รัฐบาลเป็น
กลางที่จะต้อง

1. ป้องกันมิให้มีการติดอาวุธเรือคู่สังคมหรือทำให้เรือของคู่
สังคมอยู่ในสภาพของการทะเลได้ในดินแดนได้สำนักงานของตน

2. ไม่อนุญาตให้คู่สังคมมาใช้เมืองท่าหรือน่าน้ำอานาเบตของ
ตนเป็นฐานทัพ

3. ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบในท่าเรือในฝั่งน้ำของตน และ
บุคคลทุกคนซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจศาลของตนเพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดข้อ
ผูกพันและหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น

เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อห้ามมิให้รัฐเป็นกลางติดอาวุธหรือสร้างเรือ
ให้คู่สังคมมาซึ่งระบุในสัญญาอย่างเดียวระหว่างอังกฤษ-อเมริกา ได้รับการ
ละเมิดโดยอเมริกาเอง เพราะในระหว่างสหภาพโลกครั้งที่ 2 อเมริกายอม
ส่งเรือพิฆาต 50 ลำให้แก่อังกฤษเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิทธิการเข้าฐานทัพ
ในดินแดนของอังกฤษ ซึ่งนับได้ว่าเป็นการละเมิดหน้าที่ของรัฐเป็นกลาง
อย่างชัดแจ้ง

ข้อห้ามตามมาตรา 6 อนุสัญญากรุงเกอร์นี้ใช้บังคับเฉพาะการ
กระทำการของรัฐเท่านั้น ไม่ได้ผูกพันถึงเอกชนซึ่งเอกชนยังมีสิทธิที่จะดำเนิน
การค้าอย่างปกติกับรัฐคู่สังคมและกับรัฐเป็นกลางอีก ฉะนั้นมาตรา 7
ของอนุสัญญาจึงระบุว่า รัฐเป็นกลางไม่ผูกพันที่จะต้องห้ามการส่ง การฝ่าฝืน
แทนของอาวุธ กระสุน หรือทุกสิ่งที่อาจเป็นประ邈ชนแก่กองทัพ หรือแก่
เรือรบไปยังคู่สังคมมาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นผลเมืองของรัฐเป็นกลางจึงมี
สิทธิจะส่งมอบเรือรบหรือวัสดุสังคมมาให้แก่คู่สังคมได้โดยไม่ผูกพันความ
รับผิดชอบของรัฐเป็นกลาง แต่ทั้งนี้รัฐเป็นกลางอาจจะยึดถือนโยบายความ
เป็นกลางโดยตั้งห้ามนุคคลในดินแดนของตนมิให้กระทำการเช่นนั้นก็ได้

หน้าที่ในการป้องกันการกระทำบางอย่าง

หน้าที่ในการป้องกันการกระทำบางอย่างที่เป็นการช่วยเหลือคู่
สังคม ป้อมเป็นหลักการสำคัญในอันที่จะรักษาความเป็นกลางได้ซึ่งหน้าที่
สำคัญของรัฐเป็นกลางอาจจะแยกออกได้คือ

1. รัฐเป็นกลางจะต้องป้องกันมิให้คู่สังคมละเมิดความเป็นกลาง
ในฝั่งน้ำอานาเบตหรือในท่าของตน ประเทศเป็นกลางจะต้องคงความคุ้ม
คุญและมิให้มีการปฏิบัติการสหภาพในฝั่งน้ำของตน เรือรบคู่สังคมจะทำ

การโจนติ ตรวจสอบหรือจับเรือชาติศัตรูในฝั่งน้ำของประเทศไทยเป็นกางง
ไม่ได้ และรัฐเป็นกางงมีหน้าที่จะต้องป้องกันมิให้รัฐคู่สัมภาระดัง。
เชลยในดินแดนของตน มาตรา 4 ของอนุสัญญาระบุว่าคู่สัมภาระจะจัดตั้ง¹
ศาลทรัพย์เชลยในดินแดนหรือบนเรือในฝั่งน้ำของประเทศไทยเป็นกางงไม่ได้
ก่อนหน้าวาระที่ 19 บังเป็นที่ยอมรับกันว่าการตั้งศาลทรัพย์เชลยในดินแดน
ประเทศไทยเป็นกางงไม่ถือว่าเป็นการละเมิดความเป็นกางง แต่ต่อมาเห็นว่า
ศาลทรัพย์เชลยของคู่สัมภาระในประเทศไทยเป็นกางงก่อให้เกิดประไชณ์แก่คู่
สัมภาระในการที่จะนำเรือเชลยไปยังศาลมิอยู่ใกล้ได้สะดวกขัดต่อหลักความ
เป็นกางง เรือเชลยจะถูกนำไปเข้ามาในท่าของรัฐเป็นกางงได้เฉพาะสาเหตุ
เกี่ยวกับดินพื้นาทีทางทหารหรือขาดแคลนเชื้อเพลิงหรือเสบียง ตามอนุสัญญา
มาตรา 21 เรื่องราชองประเทกคู่สัมภาระจะดำเนินฝั่งน้ำของประเทศไทย
เป็นกางงได้ ถ้ารัฐเป็นกางงมิได้ห้าม แต่รัฐเป็นกางงมีหน้าที่จะต้องคงอยู่
อยู่มิให้เรือรับคู่สัมภาระอาศยาน้ำของตนเพื่อทดแทนการจับกุม เช่น
กรณีเรือเยอรมัน Altmark ที่ทดแทนการจับกุมเข้าไปในฝั่งน้ำของ
นอร์เวย์ และถูกเรือพิฆาตของอังกฤษยึดกัน เพื่อปิดปฏิoyerเชลยที่กักยังกฤษ
ในฝั่งน้ำของนอร์เวย์ อังกฤษเห็นว่าตนอยู่ในบริบัติน้ำที่ของรัฐเป็น
กางงโดยอำนาจความสะดวกให้เรือเยอรมันอยู่ในฝั่งน้ำของนอร์เวย์เป็นระยะเวลา
เวลาสามเดือนไปกว่าการฝ่านน้ำอาณาเขตตามปกติ นอร์เวย์ได้บันทึก²
ประท้วงกล่าวหาว่าอังกฤษละเมิดความเป็นกางงของนอร์เวย์ ยังไงรัฐเป็น
กางงมีหน้าที่ต้องระวังมิให้คู่สัมภาระใช้น้ำอาณาเขตหรือเมืองท่าของตน
เป็นสถานที่เริ่มต้นในการโจนติคู่ศัตรูด้วย

2. รัฐเป็นกางงจะต้องป้องกันมิให้คู่สัมภาระใช้น้ำหรือท่า
ของตนเป็นฐานปฏิบัติการสองครั้ง เป็นหน้าที่ของรัฐเป็นกางงที่จะต้องระมัด
ระวังมิให้คู่สัมภาระใช้น้ำของตนเป็นฐานทัพในการปฏิบัติการสองครั้ง
เช่นจะต้องป้องกันมิให้เรือรับของคู่สัมภารามาทำการลาดตระเวนในฝั่งน้ำ
ของตน และจะต้องปฏิบัติการเพื่อห้ามมิให้การส่งร่างหรือติดอาวุธแก่เรือ
ของคู่สัมภาระหรือรับสมควรถูกเรือในท่าหรือน้ำของตน อีกทั้งรัฐเป็น

กล่องมีหน้าที่ป้องกันมิให้เรื่องของคู่สัมภารามได้อ่านหน้าหรือท่าของตน เป็นที่เคยโถกเถียงดีเรื่อตั้งแต่ มาตรา 16 อนุสัญญาระบุว่า เมื่อเรื่อบรของ คู่สัมภารามหั้ง 2 ฝ่ายได้เข้ามาอยู่พร้อมกันในท่าของประเทศไทยเป็นกลาง เมื่อ เรื่องของคู่สัมภารามถูกนัดนี้ออกไปแล้วไม่น้อยกว่า 24 ช.ม. เรื่อถือถูกนัดนี้ของ คู่สัมภารามถูกฝ่ายหนึ่งจะจะได้รับอนุญาตให้ออกไปได้ การสั่งให้เรื่อถูก ในอกจากทำป้อมเป็นไปตามลำดับเวลาตามถึงท่า นอกจากเรื่อที่มาถึงล่าแรกมี กรณีที่จะต้องเลื่อนการเดินทางตามที่ระบุเป็นกำหนดไว้ อาทิเช่นเพื่อซ่อมแซม ความเสียหาย อนึ่งสำหรับเรื่อสินค้าที่เช่นเดียวกับเรื่อบ เรื่อบนของคู่ สัมภารามสามารถออกจากทำรัฐเป็นกลางก็ต้องอย่างน้อย 24 ช.ม. หลังจาก ที่เรื่อสินค้าที่ซักซะชำรุดได้ออกจากทำไปแล้ว นอกจานนี้มาตรา 15 ยังระบุว่าถ้าความกุศลหมายของรัฐเป็นกลางไม่มีบทบัญญัติเป็นพิเศษ เรื่อบ ของคู่สัมภารามฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในทำนั่งทำได้ของรัฐเป็นกลางในเวลา เดียวกันได้อย่างมาก 3 ลำในกรณีเกิดสัมภารามขึ้น มาตรา 13 ของอนุสัญญา ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐเป็นกลางจะต้องสั่งให้เรื่องของคู่สัมภารามซึ่งอยู่ ในทำหรือในฝ่ายน้ำของตนออกไปภายใน 24 ช.ม. หรือในเวลาตามที่กุศลหมาย ของรัฐเป็นกลางที่ใช้อยู่กำหนดไว้

3. ในการสัมภารัมนั้น รัฐคู่สัมภารามย่อมต้องพยายามสืบหาข่าว ความเคลื่อนไหวของศัตรูเพื่อความได้เปรียบในการต่อสู้ รัฐเป็นกลางมีหน้าที่ จะต้องป้องกันมิให้มีการให้ข่าวแก่คู่สัมภารามฝ่ายหนึ่ง เช่นเอกสารทางการทูต โดยเรื่อบนของตนหรือโดยทางผู้แทนการทูตของตน ระหว่างสองคู่สัมภาราม ยก ครั้งที่ 1 อัครราชทูตสวีเดน Baron Lowen เคยละเอียดกุศลตั้งกล่าว แต่ถ้าเป็น การกระทำการของตน การกระทำการดังกล่าวไม่ผูกพันความรับผิดชอบของรัฐ เป็นกลาง เอกชนที่กระทำการด้วยตนค่าเนินการเพียงภัยของตนเองในการที่จะถูก คู่สัมภารามจับได้และลงโทษ อนึ่งรัฐเป็นกลางจะต้องป้องกันมิให้มีการให้ ข่าวสาร จำกัดแผนของประเทศไทย อนึ่งรัฐเป็นกลางจะต้องป้องกันมิให้มีการให้ ข่าวสาร จำกัดแผนของประเทศไทยเป็นกลางไปให้เรื่อคู่สัมภารามที่อยู่นอก อาณาเขตของรัฐเป็นกลางเพื่อค่อยจับเรื่อที่ออกจากฝ่ายน้ำอาณาเขตหรือ การสั่งข่าวทางวิทยุ ซึ่งมีผลทำให้รัฐเป็นกลางถูกเป็นฐานปฏิบัติการ

สำหรับคู่ส่งความฝ่ายใต้ฝ่ายหนึ่งระหว่างสองครามໄโถกครั้งที่ 1 รัฐเป็นกลาง
หล่ายรัฐได้ห้ามมิให้เรือสินค้าคู่ส่งความในท่าของตนใช้สถานีสื่อสาร เช่น
สื่อเคนได้ออกกฎหมายห้ามเรือของคู่ส่งความซึ่งจะต้องห้ามใช้เครื่องมือ
สื่อสาร และเมืองริบานจะยังไม่ได้เข้าคู่ส่งความ ก็ได้ความคุณสถานีสื่อสาร
เอกสารซึ่งได้ติดตั้งก่อนสองคราม ในสองครามໄโถกครั้งที่ 2 ประเทศเป็นกลาง
ส่วนใหญ่ได้ออกกฎหมายห้ามเรือคู่ส่งความใช้เครื่องมือสื่อสาร วิทยุ โทรศัพท์
โทรเลข ในฝ่านน้ำของประเทศตน เว้นแต่ในการเดินประสมภัย รัฐหลายรัฐ
ได้ห้ามเรือสินค้าต่างชาติเปิดการสื่อสารระหว่างเข้ามาในท่าของรัฐเป็น
กลาง และบางประเทศก็ใช้บังคับแก่เรือที่ขึ้นลงของตนด้วย อนึ่งรัฐเป็น
กลางจะต้องคงความคุณมิให้มีการตั้งสำนักงานพาณิชในท่าหรือในฝ่านน้ำ
ของประเทศเป็นกลาง โดยคู่ส่งความ แต่ทั้งนี้รัฐอาจจะไม่ห้ามนุคคลในคินเดน
ของตนให้ป่วยสารอันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการสองครามโดยทางจดหมาย
โทรศัพท์ โทรเลข แก่คู่ส่งความก็ได้ แต่บุคคลเหล่านี้อาจจะถูกรัฐคู่ส่งความ
ลงโทษฐานเป็นจารกรรม โดยรัฐเป็นกลางไม่จำเป็นต้องให้ความคุ้มครอง
ใด ๆ ทั้งสิ้น

ปัญหาอาจจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับหน้าที่ของพลเมืองของรัฐเป็นกลาง
โดยหลักการแล้วคู่ส่งความจะต้องไม่พยายามขัดขวางการค้าหรือความ
สัมพันธ์ของรัฐเป็นกลางกับรัฐคู่ส่งความหรือกับรัฐอื่น พลเมืองของรัฐย่อม
เป็นอิสระที่จะดำเนินการค้าขายกับคู่ส่งความได้ และรัฐเป็นกลางก็ไม่มี
หน้าที่ที่จะห้ามนุคคลในสัญชาติของตนค้าขายซึ่งที่เป็นประโยชน์แก่คู่ส่งความ
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเช่น ส่งอาวุธ วัสดุปัจจัยในการสองครามและการกระทำของ
เอกสารตั้งกล่าวไว้ผูกพันความรับผิดชอบของรัฐเป็นกลาง ซึ่งบุคคลที่กระทำ
การตั้งกล่าวจะต้องเสียภาษีความเสียหายของตัวเอง และอาจจะถูกคู่ส่งความ
จับได้และลงโทษซึ่งรัฐเป็นกลางก็จะไม่สามารถใช้สิทธิในการคุ้มครอง
บุคคลเหล่านั้น เป็นที่ยอมรับกันในกฎหมายระหว่างประเทศว่าการขนสินค้า
ต้องห้าม (Contraband) และการกระทำที่ไม่เป็นกลาง (Unneutral service)
เป็นการกระทำที่ขัดต่อประโยชน์ของคู่ส่งความ ซึ่งก่อให้เกิดสิทธิแก่คู่

สังคมในกรณีที่จะตรวจสอบและจับเรือในทะเลหลวง เพื่อความจำเป็นในการทำสงคราม (เรือภาพในทะเลย่อมไม่มีในเวลาสงบ) และยึดสิ่งของต้องห้ามและเรือที่บรรทุกสิ่งของเหล่านั้นได้

สินค้าต้องห้าม (Contraband)⁽¹⁾

Contraband มาจากภาษาอิตาลี Contrabbando มีรากมาจากภาษาอิตาลี Contra และ Bandum ซึ่งหมายถึงฝ่ายค้าสิ่งของหมาดห่วง ประเทคโนโลยีรับรู้สิทธิของเรือรบคู่สัมภาระที่จะเยี่ยมและหันเรือสินค้าของชาติเป็นกลางในทะเลหลวงหรือใน่านน้ำอาณาเขตของคู่สัมภาระ (ยกเว้นน่านน้ำของประเทศเป็นกลาง) เนพาะในเวลาที่เกิดสงคราม เพื่อบังกันมิให้เรือของชาติเป็นก่อจงชนสินค้าต้องห้ามหรือกระทำการอันไม่เป็นกลาง แต่เรือรบคู่สัมภาระไม่มีสิทธิตรวจสอบค้าหรือห้ามหรือเรือหลวง เช่นเรือสำรวจของชาติเป็นกลาง

สินค้าต้องห้ามมีรากฐานทางประวัติศาสตร์มาจากการสมัยศตวรรษที่ 12 ซึ่งสันนิษฐานว่าได้ห้ามชาวคาธอลิกส่งมอบสิ่งของบางชนิดแก่บุคคลนอกศาสนา สันนิษฐานป่าว่าได้ให้บังคับรับเพียงสิ่งของทางศาสนาที่ 2 ค.ศ. 1179 ให้ระบุไทยผู้ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวโดยให้บังคับรับเพียงสิ่งของทางศาสนาที่ 16 ก็ได้มีการนำสัญญาณถ่วงสินค้าต้องห้ามเข้า สนธิสัญญาการค้าระหว่างฝรั่งเศส-อังกฤษ ค.ศ. 1738 สนธิสัญญาระหว่างอเมริกากับสวีเดน ในค.ศ. 1783 และในมาตรา 2 ของประกาศกรุงปารีส ค.ศ. 1856 ก็ได้ระบุว่า ราชอาติเป็นกลางคุ้มครองสินค้าต้องห้ามในสินค้าต้องห้าม มาตรา 3 กล่าวว่า สินค้าชาติเป็นกลางยกเว้นสินค้าต้องห้ามในเรือชาติศัตรูไม่ต้องถูกยึด

สินค้าต้องห้ามคือสินค้าซึ่งสามารถใช้ในการทำสงครามและคู่สัมภาระฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดห้ามให้ชาติเป็นกลางชนิดไปให้ศัตรู ตามความเห็นของ Grotius สินค้าต้องห้ามแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ชนิดที่หนึ่งใช้เฉพาะในสงครามเช่น อาวุธ กระสุน ชนิดที่สองใช้ในยามสัมพันธ์เช่นของพูมเพียรและชนิดที่สามใช้ได้ทั้งยามสงบและยามสัมพันธ์ เช่นสเปรย์ เงิน อุปกรณ์การเดินเรือ Bynkershock ไม่เห็นด้วยกับการแบ่งแยกของ Grotius แต่ในระหว่าง

⁽¹⁾Paul Guggenheim traité de Droit international public 1954 p.408

พหุวรรษที่ 17, 18 และ 19 คู่สูงครามก็ได้ยึดถือความเห็นของ Grotius เป็นหลักในการพิจารณาสินค้าต้องห้าม ประกาศกรุงปารีส ค.ศ.1856 ไม่ได้กำหนดชนิดของสินค้าต้องห้ามไว้แน่นอน ในทางปฏิบัติรัฐคู่สูงครามจะเป็นผู้ประกาศว่าสินค้าชนิดใดซึ่งฝ่ายตนพิจารณาว่าเป็นสินค้าต้องห้าม ซึ่งการพิจารณาว่าสินค้าใดเป็นสินค้าต้องห้ามเบ็ดเตล็ดไปตามกาลเวลา และแต่ละครั้งของสูงคราม แม้แต่ประเทศคู่สูงครามซึ่งในเวลาทำสูงคราม พิจารณาว่ามีสินค้าชนิดใดเป็นสินค้าต้องห้ามแต่ในสูงครามครั้งต่อไปเมื่อไม่ได้ร่วมสูงครามเป็นประเทศเป็นกลางก็มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ซึ่งแล้วแต่ประไบชน์ของรัฐเป็นที่ตั้ง ผังรัฐใน ค.ศ.1885 ซึ่งทำสูงครามกับประเทศจีนได้ประกาศว่าข้าวเป็นสินค้าต้องห้าม รัฐเชิงในสูงครามกับญี่ปุ่นระบุว่า เชื้อเพลิงทุกชนิด เช่นถ่านหิน วัสดุทางรถไฟ เครื่องโทรศัพท์โทรศัพท์ อาหาร เช่นข้าว ข้าวสาลี ปลา และส้มลีเป็นสินค้าต้องห้าม

เนื่องจากขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการกำหนดชนิดของสินค้าต้องห้าม ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ประเทศเป็นกลาง ในที่ประชุมกรุงเชก ค.ศ.1907 ได้มีการอกเตียงกันถึงปัญหานี้ อังกฤษมีความเห็นว่า รัฐคู่สูงครามไม่ควรมีสิทธิที่จะยึดสินค้าต้องห้ามแต่ควรมีสิทธิที่จะนำมายังให้โดยให้ค่าตอบแทนซึ่งยอมรับกัน ผังรัฐ เมอร์เซน และรัฐเชิงไม่เห็นด้วยข้อเสนอตั้งกล่าวจึงตกไป

ต่อมาได้มีประกาศกรุงสอนดอน ว่าด้วยกฎเกณฑ์ในการทำสูงครามทางทะเล 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1909 ซึ่งยึดหลักของ Grotius ใน การแบ่งแยกชนิดของสินค้าต้องห้ามมาตรา 22, 24 และ 28 ของประกาศได้แยกสินค้าต้องห้ามออกเป็น 3 ชนิดคือ สินค้าต้องห้ามเด็ดขาด (Absolute Contraband) และสินค้าต้องห้ามที่มีเงื่อนไข (Conditional Contraband) และสินค้าที่มิได้เป็นสินค้าต้องห้าม สินค้าต้องห้ามเด็ดขาดมาตรา 22 ของประกาศกรุงสอนดอนได้ระบุว่าเป็นชนิดของสินค้าที่ใช้เฉพาะในการสูงคราม เช่น อาวุธทุกชนิด และส่วนประกอบของอาวุธ กระสุน วัสดุระเบิด รถพ่วง รถเข็น วัสดุทางทหาร เครื่องปุ่งห่มทหาร มาก็ใช้ในการสูงคราม เครื่องเต้นท์ เรือน อุปกรณ์เรือน เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตหรือซ่อมแซม

อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทางทหาร

ส่วนสินค้าที่ต้องห้ามชนิดที่มีเงื่อนไขตามมาตรา 24 ของประมวลกฎหมายถึงสินค้าที่จะใช้ได้ทั้งเพื่อการสงครามและไม่ใช่เพื่อการสงคราม เช่น อาหารหญ้าและเมล็ดพืชสำหรับเลี้ยงสัตว์ เครื่องปุ่งห่ม รองเท้า ใช้สำหรับทหาร ทอง เหรียญเงิน ชนบัตร รถทุกชนิด และส่วนประกอบที่ใช้ได้ในการสงคราม เรือและส่วนประกอบทุกชนิด อุปกรณ์รถไฟ โทรศัพท์ โทรศัพท์สาธารณะโดยเครื่องบิน และส่วนประกอบเชือเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ต้นระบะเบิด ที่ไม่ใช้ในการสงคราม ลวดหนาม เกือกม้า อุปกรณ์การตีเกือกม้า เครื่องอาบน้ำ กตัญช่องทางไกด์ กตัญช่องดาว เครื่องมือเกี่ยวกับการว่ายน้ำ

นอกจากนี้ในมาตรา 28 ของประมวลกฎหมายได้ระบุชนิดสินค้าที่ไม่อนุญาตให้นำเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งหมายถึงสินค้าที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการสงครามเช่น สำราญ ใหม่ วัสดุดิบที่ใช้ในโรงงานทอผ้า ยาง ชัน หนังดิบ กระดูกสัตว์ ชาชัง เมล็ดพืชที่ใช้ในการเกษตร แร่ ติน ตินเนี่ยง หิน หินย้อน อิฐ กระดาษชนวน กระเบื้อง เครื่องถ่ายเอกสาร กระจาก กระดาษและวัสดุดิบ สมุนไพร เครื่องจักรใช้ในการเกษตร การทำเหมืองแร่ อุตสาหกรรมทอผ้า และโรงงาน พิมพ์ หินมีค่า ไวนิล นาฬิกา ปากกา ข้าวม้า ใหม่ เครื่องประดับข้าว

และมาตรา 19 "ได้ขยายไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เฉพาะรักษาผู้บาดเจ็บและเจ็บป่วยและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับเรือ ลูกเรือผู้โดยสาร"

สินค้าดังกล่าว ถูกระงับไม่มีสิทธิจะกำหนดเป็นสินค้าที่ต้องห้าม เพราะถือว่านำมาใช้เป็นประโยชน์ไม่ได้ในการสงคราม

มาตรา 23 และ 25 ประมวลกฎหมายดอนดอนได้ยอมรับสิทธิของคู่สัมภาระในการเดินทางและสัมภาระที่ต้องห้ามที่อาจจะใช้เพื่อการสงคราม ขึ้นใหม่อีก นอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา 22 และ 24 โดยการแจ้งไปให้ประเทศเป็นกลางทราบ แต่การเพิ่มชนิดสินค้าที่ต้องห้ามเพิ่มเติมทั้งหมดที่การพิจารณาฯ ตัดสินใจที่ใช้เฉพาะในการสงคราม ก็อาจจะเพิ่มไปในรายการสินค้าที่ต้องห้ามเดียวจะไปเพิ่มสินค้าที่โดยปกติใช้ในทางสันติ แต่อาจจะใช้ในการสงครามได้ไปในรายการสินค้าที่ต้องห้ามเดียวไม่ได้ ซึ่งเป็นคำตัดสินของศาลอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ.1930 เกี่ยวกับคดีเรื่อง Cysne

การแบ่งลักษณะสินค้าต้องห้ามออกเป็นเด็ดขาด และชนิดที่มีเงื่อนไขนั้นก่อให้เกิดผลในทางกฎหมาย 2 ประการ

1. สำหรับสินค้าต้องห้ามเด็ดขาด ซึ่งถือว่าเป็นสินค้าที่ใช้เฉพาะในการส่งครามมีความสำคัญมากอาจส่งผลแพ้ชนะในการสู้รบได้ มาตรา 30 ประการกรุงศอนค่อน อนุญาตให้คุ้ยสิ่งครามมีสิทธิที่จะจับกุมและยึด เพียงแต่ สินค้านั้นมุ่งหน้าไปยังคืนแคนศัตtruหรือคืนแคนที่มีค่าของโดยศัตtruโดยไม่ต้อง คำนึงว่าสินค้านั้นจะถูกส่งไปโดยตรงหรือต้องขนถ่ายไปทางพื้นดินอีก โดย ก็จะหมายป瓢ายทางของสินค้าเป็นสำคัญ ส่วนสินค้าต้องห้ามชนิดที่มีเงื่อนไข นั้นมีความสำคัญน้อยกว่า เพราะอาจจะไม่ได้ใช้ในการส่งคราม มาตรา 33 ของประการกรุงศอนค่อนจึงกำหนดว่าคุ้ยสิ่งครามมีสิทธิจะยึดได้ก็ต่อเมื่อมี หลักฐานว่าได้ส่งไปให้กองทัพหรือฝ่ายปกครองของข้าศึก อภัยเช่นสิ่งให้ เจ้าหน้าที่รัฐศัตtruไปให้ฟอค้าซึ่งอยู่ในรัฐเป็นกลาง แต่ทราบกันดีว่าเป็น สูญส่องของให้กองทัพหรือส่งไปในฐานะพัชของข้าศึก

2. สำหรับเรือข้าศึกเป็นกลางที่มุ่งไปยังประเทศเป็นกลาง แต่ ชุดหมายปลายทางของสินค้าคือคืนแคนของคุ้ยสิ่งคราม เรือบนของคุ้ยสิ่งคราม มีสิทธิจะจับได้ถ้าเรือนั้นบรรทุกสินค้าต้องห้ามเด็ดขาดด้วยต้นทาง เรียกว่า หลักการเดินเรือต่อเนื่องกัน Continuous voyage⁽¹⁾ ใน ค.ศ.1914 เรือของชาติ เป็นกลางบรรทุกอาชุชมุ่งไปยังช่องแคนท์ และออกจากช่องแคนท์ไปยัง เมอร์มัน ตามประการกรุงศอนค่อนเรือและสินค้าจะต้องถูกยึดตั้งแต่เริ่ม เดินทาง เพราะชุดหมายปลายทางของสินค้าคือคืนแคนศัตtru แต่ทราบกันข้าม สำหรับสินค้าต้องห้ามชนิดที่มีเงื่อนไข จะจับและยึดได้ก็ต่อเมื่อเรื่องมุ่งหน้า โดยตรงไปยังคืนแคนศัตtru และสินค้าจะต้องขนลงในท่าของศัตtru อีกทั้งคุ้ย สิ่งครามต้องพิจารณาว่าใช้สินค้านั้นในกองทัพ มาตรา 35 ประการกรุง ศอนค่อน บัญญัติว่า สินค้าต้องห้ามชนิดที่มีเงื่อนไขจะถูกยึดก็ต่อเมื่อเรื่อง มุ่งหน้าไปคืนแคนศัตtruหรือคืนแคนที่มีค่าของโดยศัตtruหรือไปยังกองทัพศัตtru เว้นเสียแต่คืนแคนของศัตtruไม่ได้ติดทะเล และมีหลักฐานว่าสินค้านั้นจะถูก ส่งไปยังกองทัพศัตtruในการณ์ที่คืนแคนของรัฐศัตtruไม่มีทะเล การขนส่งอาจจะ ต้องส่งผ่านประเทศเป็นกลางในการณ์นี้เรือและสินค้าอาจจะถูกจับได้ถ้ามี

⁽¹⁾P. Fauchille, La théorie du voyage continu, R.O. 1897 p.297

หลักฐานว่า จะส่งไปให้กองทัพศัตรู การที่จะทราบว่าเรือจะไปยังท่าใดและจะตั้งสินค้าที่ไหนก็ยอมตรวจได้จากเอกสารประจำเรือ ซึ่งจะต้องระบุเส้นทางเดินเรือและชนถ่ายสินค้า นอกจากนี้จากว่าเรือที่ได้พบในทะเลไม่ได้เดินตามเส้นทางที่จะระบุไว้ในเอกสารประจำเรือโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก็จะถูกจับได้

เป็นที่มาเสียดายว่าประกาศกรุงสุนตะโขเกี่ยวกับสังคมทางเพศ
ค.ศ.1909 ไม่ได้รับการให้สัตยบันเมื่อเริ่มส่งความไม่สงบครั้งที่ 1 คู่สังคม
ก็ได้ประกาศว่าตนจะปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดไว้ในประกาศกรุงสุนตะโข
แต่หลังจากนั้นทั้งฝ่ายพันธมิตรและฝ่ายเยอร์มันก็มิได้ยึดถือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
กับการกำหนดชนิดของสินค้าต้องห้ามเด็ดขาด กับที่มีเงื่อนไขโดยประกาศ
กำหนดชนิดสินค้าต้องห้ามที่มีเงื่อนไขไปรวมอยู่ในสินค้าต้องห้ามเด็ดขาด
และนำสินค้าซึ่งไม่อยู่ในจำพวกสินค้าต้องห้าม เช่น สำลี ยาง กระดาษ
นาฬิกา ไปอยู่ในจำพวกสินค้าต้องห้ามที่มีเงื่อนไขในตอนปลายของสังคม
สินค้าเก็บบนทุกชนิดยกจากของเด็กเล่นถูกคู่สังคมกำหนดให้เป็นสินค้า
ต้องห้ามซึ่งเท่ากับเป็นการขัดขวางการค้าขายของประเทศเป็นกลางกับ
ประเทศคู่สังคมโดยปริยาย การแยกชนิดสินค้าต้องห้ามออกเป็นเด็ดขาด
และมีเงื่อนไขหมดความสำคัญมาก เพราะคู่สังคมบางประเทศ เช่น อิตาลี
ค.ศ.1917 ไม่ขึ้นบ่อนรับปฏิบัติ

ในระหว่างสังคมไร้กรังท์ที่ 1 ในเดือนมีนาคม ค.ศ.1916 เพื่อ
มิให้เรือชาติเป็นกลางเสียเวลาในการถูกตรวจค้นดินดักต้องห้าม อังกฤษได้
ใช้ระบบ "Navicerts" ซึ่งเป็นสมุดนิยบานออกโดยสถานกงสุลอังกฤษ
ในท่าเรือต้นทางให้แก่เรือดินดักชาติเป็นกลาง ภายหลังที่ได้ตรวจหลักฐาน
ว่าดินดักนั้นไม่ได้ส่งไปให้ศัตรู ในฝ่าย Navicerts ใช้ได้ 2 เดือนซึ่งถ้ามี
ใบฝ่าย Navicerts เรือจะอังกฤษก็จะไม่ตรวจค้นและในระหว่างสังคม
ไร้กรังท์ที่ 2 อเมริกาและประเทศต่าง ๆ หลายประเทศได้ให้ความร่วมมือด้วย
แต่เยอร์มันต้องว่าเรือชาติเป็นกลางที่ขอยในฝ่าย Navicerts จากสัมพันธมิตร
กระทำการที่ไม่เป็นกลางและเยอร์มันก็ได้ออกใบฝ่ายให้แก่เรือชาติเป็นกลาง
นั้น กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับให้ของคุ้มครองสังคมในการที่จะปิดดินดัก
ต้องห้ามและเรือที่บรรทุกติดดักเหล่านั้น แต่ก็มีสนธิสัญญาบางฉบับที่ห้าม

การยึดสินค้าต้องห้าม เช่น สนธิสัญญาระหว่างอเมริกาและรัสเซียใน ค.ศ.1785 ซึ่งห้ามในการยึดสินค้าต้องห้ามของคู่สัมบูรณ์ไม่ได้บัญญัติชัดเจนในมาตรา 37 ของประมวลกฎหมายสากล ซึ่งกำหนดว่าเรือที่บรรทุกสินค้าต้องห้ามเดินข้าม หรือมีเงื่อนไขอาชญากรรมใดๆ ในทางเดินเรือไม่ว่าในทะเลหลวงหรือในฝั่งน้ำอาณาเขต ของคู่สัมบูรณ์ ตินค้าต้องห้ามตามประมวลกฎหมายคู่สัมบูรณ์และสินค้าที่มิใช่ สินค้าต้องห้าม ถ้าเป็นของเจ้าของเดิมก่อนปูบนเรือที่จะถูกยึดเช่นเดิมกัน เรือที่บรรทุกอาชญากรรมใดๆ ต้นน้ำหนัก ประมาณ หรือค่าระหว่างของสินค้า ต้องห้ามมากกว่าครึ่งหนึ่งของสินค้าทั้งหมด การจับเรือที่ขนสินค้าต้องห้าม ตามมาตรา 37 ของประมวลกฎหมายสากล คู่สัมบูรณ์จะต้องจับในขณะมี สินค้าอยู่บนเรือจะจับในขณะเดินทางกลับหรือสำหรับความผิดครั้งก่อนไม่ได้ แต่ศาลมีรับรองเช่นเดียวกันโดยพิพากษาในคดีเรือสินค้านอร์เวย์ Draupner และศาลมีรับรองเช่นเดียวกัน Edna ค.ศ.1919 ว่า เรือคู่สัมบูรณ์มี ลักษณะจับกุมได้ หากว่าเรือสินค้าได้ใช้กลังจับกุมที่ทำให้รอดจากการจับกุม ครั้งก่อน เช่น ใช้อุปกรณ์ประจามเรือป่อง เมื่อคู่สัมบูรณ์จับเรือและสินค้า ต้องห้ามได้ก็จะนำไปให้ศาลมีรับรองเช่นเดียวกันว่าสินค้าและเรือจะถูกริบ หรือไม่

หลักทั่วไปในการห้ามคู่สัมบูรณ์ คู่สัมบูรณ์แต่ละฝ่ายก็พยายาม ที่จะตัดความสัมพันธ์ในทางการค้าระหว่างคู่คัตตูร์กับรัสเซียเป็นกลาง ในระหว่าง สองคู่สัมบูรณ์ที่ 1 ฝ่ายสัมพันธ์มิตรได้ใช้วิธีการพิมพ์รายชื่อบุคคลชาติ เป็นกลางที่ถูกสงสัยว่าทำการค้าขายกับชาติ ก ตินค้าที่ส่งมาให้บุคคลดังกล่าว จะถูกฝ่ายสัมพันธ์มิตรยึด เพราะถือว่าสินค้าเหล่านั้นจะถูกส่งไปให้คัตตูร์ และ ห้ามประชานุนของคนค้าขายกับบุคคลดังกล่าว นอกจากนี้ยังจำกัดการส่ง สินค้าไปให้ประเทศเป็นกลางเป็นจำนวนไม่ให้เกินไปกว่าความจำเป็นโดย ปกติ โดยเกรงว่าประเทศเป็นกลางจะส่งสินค้าต่อไปให้ประเทศคู่สัมบูรณ์ ในปี ค.ศ.1917 ฝรั่งเศสและอังกฤษได้ห้ามมิให้ส่งสินค้าออกทุกชนิดไปยัง ประเทศซึ่งตั้งแต่ แลและประเทศคู่สัมบูรณ์เดิมเรีย (เดนมาร์ค นอร์เวย์ สวีเดน) ในระหว่างสองคู่สัมบูรณ์ที่ 2 พันธมิตรได้ใช้วิธีการควบคุมใน การส่งสินค้าไปให้ประเทศเป็นกลางเพิ่มขึ้นอีกโดยให้ฟองค้าหรือรัฐเป็นกลาง

รับประทานว่าจะไม่ส่งสินค้าไปให้ฝ่ายเยอรมัน และทำการขัดขวางการส่งสินค้าออกจากเยอรมันโดยทำการบีดสินค้าที่มาจากเยอรมันหรือสินค้าที่ทำด้วยวัสดุดิบจากเยอรมัน หรือมีค่าแรงงานมีมูลค่าเกินกว่า 1 ในสิบองค์ของสินค้า หันนี้เพื่อเป็นการตัดการส่งสินค้าออกของเยอรมัน อันจะมีผลให้เยอรมันขาดแคลนเงินตราต่างประเทศเพื่อนำไปซื้อสินค้าของประเทศไทย เช่น สเปน โปรตุเกส ตุรกี สวีเดน ระหว่างความสัมพันธ์ในการการค้ากับเยอรมัน ซึ่งประเทศไทยกล่าวก็ได้ยินยอมปฏิบัติตาม

การกระทำที่ไม่เป็นกลาง (Unneutral Service)

การส่งสินค้าต้องห้ามเป็นการช่วยเหลือศูนย์สหภาพโดยเรื่องของชาติเป็นกลางบรรทุกสินค้า ซึ่งอาจจะใช้ในการทำสงครามให้แก่ศูนย์สหภาพ แต่การกระทำที่ไม่เป็นกลางนั้นเป็นการให้บริการและช่วยเหลือศูนย์สหภาพ ร้ายแรงและมีผลโดยตรงในสังคมมากกว่า ประกาศกรุงลงดอนได้แยกการกระทำที่ไม่เป็นกลางของพลเมืองของรัฐเป็นกลางไว้ 2 กรณีคือ การช่วยเหลือทางอ้อมกับการช่วยเหลือทางตรง

การช่วยเหลือทางอ้อม มาตรา 45 ประกาศกรุงลงดอนได้ระบุ การช่วยเหลือทางอ้อมไว้ 2 ชนิด

1. เมื่อเรือสินค้าของรัฐเป็นกลางเดินทางเป็นพิเศษ เพื่อบรรทุกผู้โดยสารซึ่งประจำอยู่ในกองทัพศัตรูหรือเพื่อส่งข่าวสารให้ศัตรู ผู้โดยสารซึ่งประจำอยู่ในกองทัพศัตรู โดยปกติภาระที่ต้องห้ามกระทำการ มีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับทหารกองหนุนถูกเรียกประจำการ จะถือว่าเรื่องที่บรรทุกนามีความผิดหรือไม่ ในสังคมระหว่างรัสเซีย-ญี่ปุ่น ใน ค.ศ. 1904-1905 เรื่องนี้เมริการได้บรรทุกกองหนุนญี่ปุ่นที่ถูกเรียกให้เข้าประจำการจากสอนในญี่ปุ่นไปยังเวลาดิวอสตอร์ค ตามความหมายของประกาศกรุงลงดอนย่อมพิจารณาได้ว่า ทหารกองหนุนที่ถูกเรียกเข้าประจำการ ถือว่ายังไม่ได้ประจำอยู่ในกองทัพศัตรู แต่อาจจะถูกศูนย์สหภาพจับเป็นรายศึกได้ อนึ่งเรือสินค้าที่จะถือว่ากระทำการอันไม่เป็นกลางนั้นต้องเดินทางโดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่

จะบรรยายหารหรือส่งข่าวสารให้แก่ศัตรู จะนัดการที่เรือบรรทุกหารที่มาโดยเดียวและเดินทางตามเส้นทางปกติ อาจจะพิจารณาไม่ได้ว่ามีจุดมุ่งหมาย เดพะแต่เมื่อเรือถูกตรวจค้นหารที่มานเรืออาจจะถูกจับเป็นของศักดิ์ ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 1-2 ถูกจับได้ยังเรือนชาติเป็นกลางที่บรรทุกหารของกองทัพฝ่ายศัตรูไว้มากนัย แต่เจ้าหน้าที่คณะกรรมการฝ่ายศัตรูทั้งนี้ไม่รวมถึงกองสุล มิสทริที่จะได้รับการคุ้มครองเรือที่บรรทุกคณะกรรมการฝ่ายศัตรูจะต้องไม่ถูกจับ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในสังคมกลางเมืองอเมริกัน หลังจากเกิดคดี Trent ซึ่งอังกฤษได้รับรองฝ่ายได้เป็นถูกจับกับฝ่ายเหนือ ต่อมาเรืออังกฤษได้บรรทุกผู้แทนทางการทูตของฝ่ายได้ไปบุโรปเพื่อที่จะเจรจาขอภูมิเงินและขอร้องให้รัฐบาลประเทศบุโรปรับรองรัฐฝ่ายใต้ เรือได้ถูกจับโดยเรือฝ่ายเหนือ San-Jacinto เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ.1861 โดยได้จับผู้แทนทางการทูตของฝ่ายใต้และปล่อยเรือไป อังกฤษ ฝรั่งเศส ปรัสเซีย และอสเตรีย ได้ตัดต้านการจับกุมตั้งแต่ล้า ซึ่งฝ่ายเหนือได้อินยอมปล่อยตัวในที่สุด

สำหรับในการมีเรือเดินทางเป็นพิเศษ เพื่อรับหรือส่งข่าวสารให้ศัตรูนั้น หลักกฎหมายยังเห็นว่าจะต้องเป็นข่าวสารทางราชการ โดยเฉพาะซึ่งเกี่ยวกับสังคม แต่กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับว่าถ้าเป็นจดหมายของเอกชนติดต่อกันหรือเป็นข่าวสารจากคู่สังคมถึงรัฐเป็นกลาง และรัฐเป็นกลางถึงคู่สังคมหรือจากรัฐคู่สังคมถึงทูตหรือกองสุลของตนในรัฐเป็นกลาง ในกรณีกลับกันย่อมไม่ต้องห้าม ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 1 ศาลอาร์เพียเซย์ได้เคยตีความหมายเกี่ยวกับการที่เรือเดินทางเป็นพิเศษว่า อาจจะพิจารณาได้จากการที่เรือเปลี่ยนเส้นทางเดินที่เคยเดินโดยปกติ หรือหยุดที่ท่าเรืออื่นซึ่งไม่เคยหยุด หรือจากที่เรือยอมรับส่งข่าวสารให้ศัตรูโดยความสมัครใจ มาตรา 45 ประกาศกรุงสอนตอนได้ให้มิสทริทคู่สังคมกระทำการยึดเรือและปฏิบัติคือเรือเสื่อมเรือชาติเป็นกลางที่บรรทุกสินค้าต้องห้าม

2. เมื่อเจ้าของหรือผู้เช่าเรือหรือกัปตันเรือได้รู้และยินยอมให้เรือของตนบรรทุกหน่วยทหารข้าศึกหรือบุคคลอื่นใด "ไม่ว่าจะเป็นชนชาติเป็นกลางหรือศัตรุและในระหว่างเดินทางได้ช่วยเหลือโดยตรงในการปฏิบัติ

การซ่วยเหลือข้าศึก เช่น ส่งสัญญาณหรือส่งข่าวทางวิทยุให้ตัคตุกรบ เว้นแต่ว่าเมื่อเรือได้ถูกพบในทะเลและไม่ทราบว่าได้เกิดสงครามขึ้น หรือเมื่อกับดันเรือได้ทราบว่าเกิดสงคราม แต่ไม่สามารถถ่ายบุคคลดังกล่าวขึ้นบกได้ ถ้าเรือได้ออกจากท่าตัคตุภัยหลังเกิดสงครามหรือออกจากท่าเป็นกลางภายหลังที่รัฐเป็นกลางได้ทราบว่าเกิดสงครามแล้วถือว่าเรือนั้นได้ทราบสถานะของตนในกรณีดังกล่าวข้างต้นหากถูกจับได้เรือจะต้องถูกยึดและสินค้าของเจ้าของเรือก็จะต้องถูกยึดเช่นกัน

การกระทำการอันไม่เป็นกลางดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการละเมิดความเป็นกลางตามหน้าที่ของรัฐเป็นกลาง และไม่ผูกพันความรับผิดชอบของรัฐเป็นกลางด้วย เพราะเป็นการกระทำของเอกชน แต่ทั้งนี้รัฐที่ต้องการรักษาความเป็นกลางโดยเครื่องครัดก็มักจะออกกฎหมายว่าด้วยความเป็นกลาง (Neutrality Laws) เพื่อจำกัดการกระทำการของพลเมืองของตน มิให้กระทำการใด ๆ อันจะก่อให้เกิดความกระหายน้ำต่อความเป็นกลางของประเทศ ซึ่งทั้งนี้รัฐเป็นกลางไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ แต่กระทำการนั้นโดยความเป็นกลาง กฎหมายสหราชอาณาจักรว่าด้วยความเป็นกลาง ค.ศ. 1794 ได้ระบุไทยแก่เพลเมืองสหราชอาณาจักรให้แก่รัฐอื่น และในปี ค.ศ. 1936 ได้จำกัดตัวเองของตนเมริกันในการค้าขายกับคู่สัมภาราม กฎหมายสวิสเซอร์แลนด์ก็ได้ห้ามชนชาติสวิสช่วยเหลือคู่สัมภารามตามนโยบายความเป็นกลางของสวิสเซอร์แลนด์ซึ่งเป็นประเทศเป็นกลางทั่วโลก

การซ่วยเหลือโดยตรง

เมื่อเรือสินค้าของรัฐเป็นกลางมีส่วนเกี่ยวข้องในการสู้รบ ได้ร่วมปฏิบัติการทางทหารโดยตรง เช่น วางทุนระเบิด ตรวจค้นสินค้าชาติเป็นกลาง ทำการถอดตะแวงให้แก่เรือข้าศึก หรือเมื่อเรือตกอยู่ในอำนาจหรือการควบคุมของฝ่ายศัตรู หรือเมื่อเรือของชนชาติเป็นกลางได้ถูกศัตรูเข้าไป หรือเมื่อเรือได้ใช้ไฟเพื่อการขันสั่งกองทัพศัตรู หรือสั่งข่าวเพื่อผลประโยชน์ของศัตรู ในกรณีดังกล่าวมาตรา 64 ประกาศกรุงสอนดอนระบุว่า เรือจะต้องถูกยึดและถูกปฏิบัติเช่นเรือสินค้าศัตรู สินค้าบนเรือจะถูกถือว่าเป็นสินค้าศัตรู อีกทั้งสินค้าที่เป็นของเจ้าของเรือก็จะถูกยึดเช่นกัน

ความเป็นกลางในสังคมทางอากาศ⁽¹⁾

อากาศเห็นอุดมด้วยเรื่องราวดีๆ ที่อ่านแล้วน่าประทับใจอย่างรัฐชี้งมี
อ่านจากอธิบดีเยี่ยงสมบูรณ์ แต่นักนิติศาสตร์บางท่าน เช่น Fauchille และ
สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศใน ค.ศ. 1906 มีความเห็นว่า อากาศเห็น
อุดมด้วยเรื่องราวดีๆ เป็นอิสระ เช่น หัวเหตุของไม่ควรอยู่ได้อ่านจากอธิบดี
ของรัฐใด และรัฐต่างๆ มีสิทธิใช้ร่วมกัน นักนิติศาสตร์บางท่านเสนอว่าควร
จะกำหนดอ่านจากอธิบดีโดยของรัฐเพียงความถูกธรรมเนียมในอากาศ นอกนั้น
ต้องเป็นอิสระ เช่น หัวเหตุของ⁽²⁾ มาตรา 1 สนธิสัญญาปารีส ลงวันที่ 13
ตุลาคม ค.ศ. 1919 ซึ่งทำให้ระหว่างรัฐ 27 รัฐ ก็ได้ยอมรับว่าอ่านจากอธิบดีโดย
ของรัฐในอากาศเช่นเดียวกันกับบันทึกนัดและในหน้าน้ำอาทิตย์ เมื่อเกิด
สังคมขึ้นอากาศเห็นอุดมด้วยเรื่องราวดีๆ ก็อาจจะเป็นสมรภูมิในการต่อสู้ของ
คู่สองฝ่าย

เนื่องจากการประชุมกรุงเทพ ค.ศ. 1907 ไม่ได้มีฉบับใดกล่าวถึง
ความเป็นกลางในสังคมทางอากาศ แต่ว่าในอนุสัญญาเกี่ยวกับสังคมทาง
อากาศกรุงเทพ ค.ศ. 1923 ก็ได้กล่าวถึงความเป็นกลางในสังคมทางอากาศ
ไว้ มาตรา 12 ของร่างอนุสัญญาได้ระบุว่า ในนามสังคมรัฐคู่สังคม
หรือรัฐเป็นกลางหมายความว่าห้ามหรือก้าหนดการเข้า การเคลื่อนไหวหรือ
ระยะเวลาที่สองของเครื่องบินในอ่านจากความของตนได้ รัฐคู่สังคมมี
หน้าที่จะต้องป้องกันไม่ให้เครื่องบินห้ารของตนรุกล้ำเข้าไปในอากาศเห็น
อุดมด้วยเรื่องราวดีๆ เป็นกลาง และรัฐเป็นกลางก็มีหน้าที่เข่นเดียวกันที่จะป้องกัน
ไม่ให้เครื่องบินห้ารผ่านอุดมด้วยเรื่องราวดีๆ ไปโจรที่ประเทศคู่สังคม สำนัก
การละเมิดความเป็นกลางโดยคู่สังคม รัฐเป็นกลางต้องเดือนให้เครื่องบิน
ที่รุกล้ำเข้ามาในอากาศเห็นอุดมด้วยเรื่องราวดีๆ ของตนลงจอดและกักกุมเครื่องบินไว้
ถ้าเครื่องบินไม่ปฏิบัติตาม รัฐเป็นกลางมีสิทธิจะโจรที่และทำลายได้ นอก
จากนั้นยังอาจใช้หลักความเป็นกลางในสังคมทางระบุมาใช้บังคับกับสัง-

⁽¹⁾M.Lemoine. La neutralite aerienne. Rev de Droit aerien. 1951 p. 1

⁽²⁾ หน้า 169 ประกาย

ความทางอากาศไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดและหน้าที่ของคุ้งครามต่อรัฐเป็นกลาง
หรือรัฐเป็นกลางต่อคุ้งคราม และรวมถึงการจับกุมและปิดกรวยเช่นด้วย

ในระหว่างสองครั้งโลกครั้งที่ 1 รัฐเป็นกลางได้ออกระเบียบท้าม
เครื่องบินเอกสารหรือเครื่องบินทหารของคุ้งครามฝ่ายดินแดนของตน เช่น
สวิสเซอร์แลนด์ ชอสแลนด์ นอร์เวย์ และประเทศคุ้งครามก็ได้ห้ามเครื่องบิน
ท่องชาติบินผ่านหรือเข้ามาในดินแดนของตนเช่นกัน แต่ถึงกระนั้นก็ต้องมี
การละเมิดความเป็นกลางโดยคุ้งคราม โดยเฉพาะฝ่ายเยอรมันหลายครั้ง
และบางครั้งก็ได้ทิ้งระเบิดในดินแดนของประเทศเป็นกลางด้วย เช่นใน
สวิสเซอร์แลนด์ ในออตแลนด์ เดนมาร์ค กรีก และนอร์เวย์ ในสองครั้งโลก
ครั้งที่ 2 การละเมิดในการสู้รบมากขึ้น สวิสเซอร์แลนด์ได้จับกุมและทำลาย
เครื่องบินทหารคุ้งครามถึง 229 架 ซึ่งได้ส่วนล้ำและบางครั้งก็ทิ้งระเบิด
ในดินแดนของตนในสองครั้งตามมายังการพัฒนาอาวุธจรวดได้ก้าวหน้า
ไปมาก การยิงจรวดฝ่ายดินแดนของรัฐเป็นกลางเพื่อโจมตีคัตตรูกันบีได้ว่า
เป็นการล่วงละเมิดความเป็นกลางของรัฐเหมือนกัน ในปี ค.ศ.1928 ประเทศ
ค้าง ๆ ในทวีปอเมริกาได้ตกลงเห็นชอบในหลักการที่ยว่ากับความเป็นกลาง
ทางอากาศ โดยประกาศว่าเครื่องบินทหารของคุ้งครามที่บินผ่านดินแดน
ของประเทศเป็นกลางถือว่าละเมิดความเป็นกลางของรัฐเป็นกลาง สำหรับ
เครื่องบินที่มิใช่เครื่องบินทหารคุ้งครามจะบินผ่านดินแดนของรัฐเป็นกลาง
จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐเป็นกลางเสียก่อนและจะต้องเดินไปตามเส้นทาง
ที่รัฐเป็นกลางกำหนดให้ กับต้นจะต้องแจ้งสถานที่ที่จะออกบินที่จะหยุดและ
จุดหมายปลายทางและเครื่องบินจะใช้วิวัฒน์และไทรเลช์ได้ก็แต่เฉพาะเพื่อจะ
สอบถามเส้นทางเดินหรือสภาพดินฟ้าอากาศ และต้องพูดภาษาของตนจะใช้
ได้ไม่ได้ เครื่องบินทหารที่บรรทุกอุปกรณ์เรือรบจะบินขึ้นในหนานหน้าของ
ประเทศในทวีปอเมริกาไม่ได้ เครื่องบินที่ลงจอดในดินแดนของประเทศใน
ทวีปอเมริกาพร้อมทั้งถูกเรือจะถูกกักกุมจนกว่าสองครั้งจะน นอกจากจะ
หยุดลงขอเพราะเกิดการเสียหายซึ่งพิสูจน์ได้

ความเป็นกลางกับระบบความมั่นคงร่วมกัน

เมื่อมีการก่อตั้งสันนิบาตชาติและสหประชาชาติขึ้น ภายหลัง สองครั้ง โอลด์รัชท์ที่ 1-2 จึงเกิดปัญหาที่ว่าสถาบันความเป็นกลางจะมีได้หรือไม่ในขอบเขตของกิจการสันนิบาตชาติและกฎหมายสหประชาชาติ

Hyamson A.M. ให้คำนิยามเกี่ยวกับระบบความมั่นคงร่วมกันว่า หมายถึงระบบที่มีคุณประสมค์ที่จะประกันความมั่นคงของรัฐจากการรุกราน ของรัฐอื่น โดยการซ่วยเหลือร่วมกันจากรัฐสมาชิก การซ่วยเหลือร่วมกัน โดยใช้กำลังดังกล่าวย้อมขัดกับหลักการความเป็นกลาง⁽¹⁾ สถาบันความเป็นกลางจะขัดกับหลักการจัดระบบความมั่นคงร่วมกันในรูปขององค์การ เช่นองค์การสันนิบาตชาติ และองค์การสหประชาชาติหรือไม่ย้อมจะพิจารณาได้จากข้อความที่ระบุไว้ในกิจการสันนิบาตชาติหรือกฎหมายสหประชาชาติ

ตามกิจการสันนิบาตชาติ มาตรา 16 บังคับให้รัฐสมาชิกสันนิบาตชาติ ตัดความสัมพันธ์ทางการค้า การเงิน และห้ามการติดต่อระหว่างคนในสัญชาติ ของคนกับคนของรัฐที่จะเมติกกิจการสันนิบาตชาติ อีกทั้งรัฐสมาชิกต้องอำนวยความสะดวกให้กองทัพของรัฐสมาชิกสันนิบาตชาติผ่านดินแดนของตนเพื่อ ดำเนินการปราบปรามรัฐที่จะเมติกกิจการทำลายสันติภาพ

ตามบทบัญญัติตั้งกล่าวจะเห็นว่าหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความเป็นกลางห้ามรัฐเป็นกลางช่วยเหลือคู่สหกรณ์ วางแผนเป็นกลางและไม่เข้าร่วม ในการทำสหกรณ์ย้อมขัดกับความหมายของกิจการสันนิบาตชาติซึ่งบังคับ สมาชิกจะทำการร่วมกันในมาตรการลงโทษที่กระทำต่อรัฐที่จะเมติก

Graham ได้กล่าวว่า หลักการของความเป็นกลางขัดขวางการ ก่อตั้งระบบการป้องกันร่วมกันระบบป้องกันร่วมกันป้องไม่มีความเป็นกลาง Halvdan Kaht ให้ข้อสังเกตว่าหลักความเป็นกลางย้อมเป็นไม่ได้ในขอบเขต ของสันนิบาตชาติ

Roger Mettais เห็นว่า ในหลักของกฎหมายสมาชิกของสันนิบาต ต้องร่วมในการลงโทษรัฐที่จะเมติก บทบัญญัติตั้งกล่าวย้อมขัดต่อหลักการ ในความเป็นกลาง

⁽¹⁾ Hyamson A.M. A Dictionary of International Affairs. London p.147

Halvden Koht กล่าวว่าหลักการความเป็นกลางย่อมเป็นไปไม่ได้ในขอบเขตของสันนิบาตชาติ⁽¹⁾

สำหรับกฎบัตรสหประชาชาติที่เข่นเดียวกัน มาตรา 1 ของกฎบัตร ระบุว่าสหประชาชาติมีวัตถุประสงค์จะผูกสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและเพื่อผลดังกล่าวจึงมีมาตรการร่วมกันที่มีผลเพื่อบังคับและหลีกเลี่ยงการคุกคามสันติภาพ และปราบปรามการรุกราน

มาตรา 2 กำหนดให้สมาชิกขององค์การให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการกระทำขององค์การและจะเว้นที่จะให้ความช่วยเหลือแก่รัฐที่ละเมิดกฎบัตร

มาตรา 49 ระบุให้สมาชิกร่วมกันในการให้ความช่วยเหลือเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการเรื่องความมั่นคงได้ลงมติ

ตามข้อความในกฎบัตรจะเห็นว่า สมาชิกของสหประชาชาติไม่สามารถเป็นกลางได้ในเมื่อมีการใช้กำลังหรือมาตรการลงโทษอย่างอื่นต่อรัฐที่ละเมิดสันติภาพ

จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาของสงครามโลกครั้ง 2 ครั้ง ทำให้คัว่สถาบันความเป็นกลางมีความโน้มเอียงที่จะหมดไป เนื่องจากประเทศต่าง ๆ ประจักษ์แล้วว่า การที่จะประกาศตัวเป็นกลางในสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะในสังคมยุคใหม่ซึ่งเป็นสังคมที่ผ่อนยาายไปเกินทุกประเทศยอมยกที่จะเป็นไปได้ ตัวอย่าง เช่น ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 เบลเยียม อุกเชมเบอร์ก นอร์เวย์ และฟินแลนด์ ได้ประกาศตัวเป็นกลางโดยเข้าใจว่าการประกาศตัวกล่าวจะป้องกันไม่ให้ประเทศของตนถูกรุกรานแต่เมื่อเกิดสังคมโลกครั้งที่ 2 ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ก็ถูกเยอมันมีครองทั้งสิ้น (ในยุโรปมีสวีเดน สวีเดนและนอร์เวย์ โปรตุเกส เป็น เท่านั้นที่ไม่ได้ร่วมสังคม) จากประสบการณ์ดังกล่าวประเทศไทยเพื่อสนับสนุนการร่วมกันป้องกันสันติภาพ The International Law Quarterly⁽²⁾ กล่าวว่า ถ้าหากสหประชาชาติเป็นองค์การที่เข้มแข็ง ทุกชาติที่คงจะขอสมัครเข้าเป็นสมาชิก

⁽¹⁾ Isidro Fabela. Neutralité p.147

⁽²⁾ The Present Position of Neutral States, Editorial Notes. The International Law Quarterly, Vol 1 No 2 1947 p.214.

และสถาบันความเป็นก่อต่างก็คงจะสูญเสื่นไปโดยธรรมชาติ แต่ถ้าองค์การ
สหประชาชาติไม่สามารถขัดการใช้กำลังรุกรานได้ รัฐส่วนๆ ก็จะอาจ
จะกลับไปนิยมความเป็นก่อต่างอีกเมื่อตนเข่นในอ็ดดิคซึ่งความตั้งเหตุของ
สันนิบาตชาติทำให้ประเทศสมาชิกหลายประเทศก่อนสองครั้งໄลอกครั้งที่ 2
ทันไปประการความเป็นก่อต่างของตน เช่น สวีเดน นอร์เวย์ เบลเยียม
ชุดแคนาดา เดนมาร์ก และตักแซมเบอร์ก แต่ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ
ฉะนั้นถ้าการปฏิบัติงานขององค์การสหประชาชาติยังไม่มีประสิทธิภาพใน
การป้องกันสองครั้งและไม่สามารถสร้างความมั่นใจแก่รัฐสมาชิกในการ
ที่จะได้รับความคุ้มครองจากการรุกราน ก็เป็นที่คาดหวังได้ว่าในวันหนึ่ง
ข้างหน้า องค์การสหประชาชาติอาจจะประสบชะตากรรมเช่นเดียวกับ
สันนิบาตชาติ และสถาบันความเป็นก่อต่างก็คงจะได้รับความนิยมน้ำหนึ่งอีก